

Eva De Roovere: "Mijn hond wacht altijd backstage" p. 16

Verder in dit nummer:

- Het haantjesgedrag van mannelijke presessen p. 4
- Mars voor de vrede: 5 jaar oorlog in Irak p. 7

Aanpassing reglement K.U.Leuven

"Sociale correctie is belangrijk"

Als het onderwijs —en examenreglement (OER) van de K.U.Leuven wordt aangepast zoals is voorgesteld op verschillende raden, dan heeft dat zo zijn gevolgen voor studenten: hogere inschrijvingsgelden en opgelegde vakken.

Maarten Goethals

De Academische Raad (AR) van vorige week maandag toetste voor een eerste maal de mogelijke aanpassingen van het OER af bij haar leden. De decanen verklaarden zich grotendeels akkoord met de veranderingen, die zijn opgesteld door een speciaal daartoe opgerichte werkgroep. De ontwerp tekst wordt nu naar alle faculteiten gestuurd. Grote commentaren worden er niet meer verwacht. Als alles vlot verloopt, keurt de universiteit het OER in mei definitief goed en is haar wetgeving afgestemd op die van de Vlaamse overheid.

De wijzigingen nu heten 'klein' en zogezegd 'technisch' van aard te zijn. Het grote onheil valt te verwachten met de komst van de diplomaruimte in 2009. Het reglement zal dan, voor een zoveelste maal, drastisch aangepast worden. Het OER bepaalt het juridische kader waarbinnen een instelling haar onderwijs mag inrichten en examens afnemen.

Omdat de aangebrachte wijzigingen zichtbaar invloed hebben op het leven van de student, zijn die veranderingen voor de studentenfractie op de AR niet zomaar technisch van aard. "De veranderingen hebben weldegelijk inhoudelijke consequenties," zegt Jens Hermans, studentenvertegenwoordiger op de AR.

DEADLINE

Vanaf volgend academiejaar wordt het leerkrediet ingevoerd. Dat is een rugzakje met studiepunten die elke student krijgt bij zijn inschrijving. Wanneer die op zijn, is de student niet langer financierbaar voor de

overheid. De instelling waar hij of zij school loopt, mag dan ter compensatie de volle pot aan inschrijvingsgelden vragen. Hoewel decretaal vastgelegd, stelt de K.U.Leuven voor dat wanneer een student een bachelordiploma heeft behaald, zonder te beschikken over voldoende leerkrediet om een masteropleiding aan te vatten, deze toch mag beginnen. In de gevallen waarin de student niet meer over een voldoende leerkrediet beschikt om de opleiding aan te vatten of verder te zetten, wordt het studiegeld verhoogd tot het decretaal bepaalde maximum voor het gedeelte van de inschrijving waarvoor hij niet meer beschikt over een leerkrediet. Dat kan gaan tot het dubbele van het inschrijvingsgeld. Uitzonderingen worden mits motivatie toegestaan.

"Het is belangrijk te onderstrepen dat de K.U.Leuven enkel de volle prijs vraagt voor de studiepunten die je niet meer hebt. We hebben er ook op gehamerd dat er uitzonderingen mogelijk waren. Sociale correctie is belangrijk," aldus de studentenfractie.

Als student zal je in de toekomst strikter je ISP moeten opvolgen, wil je niet voor verassing staan. Wanneer tegen de gestelde, decretale deadlines -15 november en 28 februari- je onderwijsdossier niet is ingevuld, dan beslist de desbetreffende faculteit zelf welke vakken je moet volgen. De Leuvense studentenraad LOKO plaatste toch enkele kritische opmerkingen bij deze gang van zaken. Jens: "Bij zo'n toepassing van opgelegde vakken is het belangrijk dat student vaak herinnerd wordt aan de deadline."

Een andere waarschijnlijke en ingrijpende verandering is de onmogelijkheid van het combineren van verschillende types onderwijscontracten binnen dezelfde of 'onmiddellijk aansluitende' opleiding. Dit maakt het systeem van voorafnames, door het sluiten van een credit —of en examencontract, voor studenten die vlugger willen gaan of meer willen doen, onmogelijk. De achterpoortjes in het oude systeem, worden nu gesloten. De presessen van LOKO zijn hier echter niet mee akkoord. Bovendien is ook onduidelijk wat valt onder 'aansluitend'.

Blotevoetenfolk

Wedstrijden met liedjes schijnen zwaar te scoren op het kleine scherm. Razend benieuwd trokken wij vorige woensdag naar Het Depot voor het zilveren jubileum van het interfacultair songfestival.

(foto Christoph Meeussen)

p. 10

Criteria aanmoedigingsfonds

Het diversiteitsbeleid van Vlaamse hogeronderwijsinstellingen wordt in de toekomst financieel ondersteund door een aanmoedigingsfonds. De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) formuleerde nu principes waaraan een instelling moet voldoen om geld te krijgen.

Vanaf 2011 worden de middelen aanwezig in het aanmoedigingsfonds verdeeld onder de verschillende instellingen. Deze sluiten daarvoor een beheersovereenkomst af met de Vlaamse overheid. Wat die regeling inhoudt, is nu punt van discussie. VVS, die de belangen van studenten op het Vlaamse niveau behartigt, doet een eerste poging en formuleert in een unaniem goedgekeurd standpunt algemene principes en zeer technische criteria.

Het aanmoedigingsfonds moet het beleid omtrent diversiteit en gelijke kansen stimuleren. Vlaams Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke (sp.a) wil namelijk een tweede democratiseringsgolf starten. Een bijkomende financiële inspanning, geleverd door het fonds, prikkelt de instellingen om hun verantwoordelijkheid op te nemen. Voor VVS is het bedrag dat hiervoor voorzien is een 'peulschil'. Bijkomende financiële midde-

len zijn nodig. Hoe? Door bijvoorbeeld een deel van de huidige door de studenten opgehoeste inschrijvingsgelden om te zetten in cofinanciering.

Op lange termijn moet het fonds volgens de studentenlobby een 'evenredige participatie van alle ondervertegenwoordigde kensgroepen' realiseren. De instellingen krijgen daarvoor vijf jaar de tijd. Daarna wordt, indien wenselijk, de overeenkomst hernieuwd. Resultaatsindicatoren moeten voor VVS meten in welke mate de vooropgestelde doelstellingen werden bereikt. Financiering gebeurt dan ten opzichte van de beginsituatie en de nog af te leggen weg.

Het aanmoedigingsfonds is altijd al het stokpaardje van de Vlaamse studentenkoepel geweest. "Belangrijk is dat niet de instellingen de criteria vastleggen, maar dat dat gebeurt op Vlaams niveau, geldend voor iedereen," aldus Ward Poelmans, voorzitter van VVS. Officiële reacties op het standpunt zijn er nog niet. Poelmans: "We spreken binnenkort af met de minister en zullen dan wel zien."

(mg)

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be
ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

Veto trakteert:
5 duo-tickets
Arid
zie p. 12

STUDEREN MET EEN FUNCTIEBEPERKING

“Werkcolleges zijn het moeilijkst”

Lessen volgen is voor de meesten onder ons al geen sinecure. Wanneer je echter te kampen hebt met een functiebeperking, stelt dat zijn specifieke problemen. Kim Vande Perre, studente Engels-Nederlands, is doof sinds haar geboorte. Een taalopleiding volgen ligt daarom niet voor de hand.

Els Dehaen

Veto: Hoe volg je onderwijs?

Kim Vande Perre: «Ik heb altijd hoorapparaten gedragen, waarmee ik wel nog wat kan horen. Het grootste probleem bij de geluidsperceptie is vooral de zuiverheid van het geluid, en het distantiëren van verschillende klanken. Zonder mijn hoorapparaten hoor ik helemaal niets. Toch zit ik al sinds het kleuteronderwijs op een gewone school.»

«Door van jongs af aan te liplezen, trok ik altijd goed mijn plan. Liplezen in de aula lukt vrij goed als ik vooraan zit, en daarnaast heb ik nog een speciaal hoorapparaat. Dat werkt met een microfoonzendertje op het hemd van de prof. Het filtert de achtergrondgeluiden weg.»

Veto: Maak je soms gebruik van een doventolk?

Kim: «Nee, in de Vlaamse Gebarentaal (VGT) ontbreken gebaren voor bepaalde vaktermen — wat wellicht te verklaren valt doordat de VGT lange tijd als een minderwaardige taal ervaren werd. Dit laatste is gelukkig aan het veranderen. Een tweede reden is dat ik Engels studeer. Als men in het VGT zou tolken, zou ik mijn vaardigheden in het Engels niet meer trainen. Een derde heikel punt is dat op universitair niveau de tolk erg goed op de hoogte zou moeten zijn van de lesinhoud en alle begrippen. Dat is allerm minst vanzelfsprekend.»

Veto: Zijn sommige lesomstandigheden echt onmogelijk voor jou?

Kim: «Werkcolleges, waar interactie tussen lesgever en student erg belangrijk is, zijn heel moeilijk om volgen. Enkel de prof heeft een zendertje, en de gesprekspartners durven ook wel snel afwisselen. Als ze bovendien niet erg duidelijk articuleren heb ik het erg moeilijk om te volgen.»

«Voor zulke situaties worden wel oplossingen gevonden. Voor ‘Engels Taal & Tekst’ heb ik bijvoorbeeld een schrijftolk, die simultaan de discussie neertypt op mijn laptop. Zo lost het probleem van tegelijk te liplezen, noteren en reflecteren over de les

zich grotendeels op. Voor de rest neem ik vaak ook kopies van medestudenten. Met liplezen kom je er niet helemaal.»

Veto: Hoe begeleidt de K.U.Leuven problemen als deze?

Kim: «Voor een student start, wordt met de dienst functiebeperking overlopen waar er zich problemen kunnen voordoen. Met enkele folders en een brief werden proffen geïnformeerd over mijn doofheid, het zendertje en het liplezen. Op de eerste dag zelf werden mijn medestudenten op de hoogte gebracht, door een kort woordje van de logopediste en van mezelf. Er wordt dan vooral besproken hoe er met mijn doofheid omgegaan kan worden.»

Veto: Zijn er speciale regelingen genomen voor mondelinge examens?

Kim: «Ik heb er nog geen gehad, dus ik weet nog niet goed hoe dat zal verlopen. Ik hoop natuurlijk dat de proffen dan hun best zullen doen om duidelijk te articuleren, maar voor het liplezen is het wel mooi meegenomen dat ik dan vlak voor hen zit. Moest er toch nog wat misgaan, dan kan er een andere evaluatiewijze afgesproken worden. Dat valt af te wachten.»

ARABISTIEK EN ISLAMKUNDE AMBITIEUZER DAN OOI

“Een ideale kruisbestuiving”

De faculteitsraad van Letteren keurde vorige week het nagelnieuwe programma van de opleiding Arabistiek en Islamkunde goed. Dat betekent dat de opleiding, die een jaar geleden nog een negatieve accreditatie kreeg, vanaf september kan beginnen met een schone lei.

Simon Horsten

Het voorbije jaar was woelig voor Arabistiek en Islamkunde: het kreeg de twijfelachtige eer als eerste Vlaamse universitaire opleiding niet geaccrediteerd te worden, wat betekent dat de kwaliteit van de opleiding onvoldoende werd geacht voor degelijk academisch onderwijs. Bovendien kwam één van de professoren, wiens onderwijsopdracht sterk is teruggedrongen, in oktober zwaar in opspraak. Maar de docenten en studenten van de opleiding zaten de laatste maanden niet stil, zo bewijst het ambitieuze nieuwe bachelorprogramma.

Docente Helge Daniëls legt uit hoe ze te werk zijn gegaan: “We hebben de crisis in onze opleiding aangegrepen om met een leeg hoofd opnieuw te beginnen: eerst hebben we op papier gezet wat voor ons de ideale opleiding Arabistiek en Islamkunde zou zijn en dat ideaal programma hebben

we dan zo goed mogelijk in een reëel onderwijsprogramma omgezet, wat overigens erg goed gelukt is. Zowel de opmerkingen van de visitatiecommissie, de wensen van de studenten als de specifieke competenties van de staf die we in huis hebben, vonden hun weerslag in dit programma. We hebben dus niet gewoon wat geschoven met de vakken die we al hadden.”

Anders dan nu het geval is, vormt de taalverwerving van het Arabisch vanaf volgend academiejaar de ruggengraat van de opleiding. “Bovendien gaat het om een zeer coherent en geïntegreerd programma, met continue interactie tussen de verschillende ‘leerlijnen’,” aldus Daniëls. “De eerste drie semesters geven we basisvakken zonder Arabische bronnen, vanaf het vierde semester gaan we verdiepen en vanaf het vijfde gebruiken we ook daadwerkelijk Arabische bronnen. Ook de invoering van de vier leerlijnen is nieuw: naast taalverwerving hebben we een leerlijn taal- en letterkunde, Islam en geschiedenis. We hebben de opleiding ook prikkelender opgebouwd. Zo krijgen de studenten de geschiedenis van het Midden-Oosten en Noord-Afrika niet meer chronologisch gedoceerd, maar beginnen we in het eerste semester meteen met geschiedenis vanaf Wereldoorlog I. Op die manier kunnen we veel sneller terugkoppelen naar de actuele situatie in het Midden-

Oosten en Noord-Afrika.”

AMBITIEUS

Bij elke bespreking en beslissing werden studenten betrokken, die hun enthousiasme evenmin onder stoelen of banken steken. “Er is een hele nieuwe dynamiek op gang gekomen met het schrijven van dit programma,” vertelt studentenvertegenwoordiger Jessika Soors. “Elke beslissing is bij consensus genomen, zodat alle betrokkenen heel tevreden zijn met dit programma. In september zullen we eindelijk een nieuwe start kunnen nemen.”

De meest ambitieuze stem komt ten slotte van professor John Nawas, curriculumcommissievoorzitter van Arabistiek en Islamkunde. “De nieuwe opleiding is zowel in de breedte als in de diepte zeer gespecialiseerd en kan de vergelijking aan met de beste universiteiten. De grootste verbeteringen zijn vooral de samenhang van de opleiding, het hogere eindniveau van de bachelor en het feit dat het onderwijs nu veel nauwer zal aansluiten bij het onderzoek. Tot slot is de interactie tussen de vakken erg belangrijk: regiovakken (geschiedenis en Islam) zullen de studenten via de taalvakken bestuderen en omgekeerd. Het nieuwe programma bevat een ideale kruisbestuiving.”

RETRO VETO

Wekelijks zal de loop jou laten kennismaken met een oude Veto en haar inhoud. Nummer 1 van jaargang 25 bijvoorbeeld, verschenen op 17 augustus 1998.

Omstreeks '98 heeft de redactie het over examens, cultuur en coalitiepartners. Deze volgehouden verwaarlozing van de c en de x is wel degelijk met opzet, zo getuigt de kolofon. Twee medewerkers staan immers exclusief in voor spelling.

De spellingrebellie dateert reeds van 1994. De toen vroegtijdig uitgelekte *Spelling-Geerts* kwam zwaar onder vuur te staan. Niet door *Veto* echter, die zulks wel kon appreciëren. Wat een speciaal themanummer moest worden in de *Spelling-Geerts*, bleef de spellingconventie tot november 2002.

Naast een vreemd letterbeeld had deze *Veto* ook inhoud. Men heeft het over het kamerdecreet versus de kotenverhuur en het pas ingevoerde dokterseksamen dat te kampen had met zeer lage slaagsijfers. “Ook solidariteit kan hip zijn” is de boude stelling van LOKO's Sociale Raad.

Verder heeft men het nog over de pijn van het student zijn. Het summum van studentikoziteit blijkt iedere middag frieten met een frikadel te zijn. Als de universiteit het onderwijs niet had uitgevonden om bij tijd en wijle de pret te drukken, het studentenleven was de hemel op aarde.

Tot slot komt Acco nog op de proppen met de waarlijk geniale slogan “een aandeel en een mok, dat scheelt een slok!”. Advertenties blijven blijkbaar gespaard van de *Spelling-Geerts*, of toch zeker Akko.

(ed)

Taxi's Rudy

Wedloop

Vorige week raakte bekend dat de K.U.Leuven haar samenwerking met de UHasselt zou intensiveren. Enkele dagen voor het ondertekenen van de ‘strategische werkovereenkomst’ door beide partijen, werd de nota wereldkundig gemaakt. Het bericht lokte hevige reacties uit. Uit verschillende hoeken klonk kritiek over de manier van communiceren. Maar meer nog namen sommigen zwaar aanstoot aan de inhoud van de nota. Dat de UHasselt opeens de opleiding bio-ingenieur, en later nog een opleiding humane wetenschappen, mag aanbieden, schoot in het verkeerde keelgat.

Onderwijs in Vlaanderen is altijd onderwerp van hevige debatten. Vooreerst tussen de verschillende onderwijsinstellingen die — volkomen logisch — hun eigen belangen verdedigen. Grootste punt van onenigheid is de kwestie welke instelling welke opleidingen mag aanbieden. Hoewel de wetgever daarin strikt is, vinden onderwijsvertrekkers altijd wel lacunes in de wetten en de decreten die het hoger onderwijslandschap vorm geven. Het gaat telkens om nuances in de interpretatie van wat kan en mag, maar dat blijkt vaak voldoende.

De meeste instellingen worden daarbij gedekt door een politieke achterban die zwaar lobbyt. Lokale politieke partijen spannen samen de kroon om ‘hun’ instelling in Brussel met verve te verdedigen. De grootste tegenstanders bevinden zich daarom niet altijd bij de andere partijen, maar veelal binnen de eigen rangen. De nieuwe samenwerking tussen de K.U.Leuven en de UHasselt heeft bijvoorbeeld zo’n breuklijn binnen de sp.a blootgelegd. Aan de ene kant is er Luc Van de Bossche, oudminister van onderwijs en nu voorzitter van de Associatie Universiteit Gent, die Vlaams Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke opsteekt de samenwerking onder druk te zetten. Daartegenover staat de tandem Stevaert-Claes. Die laatste is de voorzitter van de Associatie Universiteit-Hogescholen Hasselt en tevens ook gewezen onderwijsminister. Lokale belangen wegen zwaarder door dan politieke loyaliteit.

Die institutionele verwevenheid tussen onderwijs en politiek is trouwens niet nieuw en op zich niet verkeerd. Het houdt namelijk een onderwijskundig evenwicht in Vlaanderen in stand, maar leidt ook tot een wedloop tussen de instellingen. Instellingen kunnen daarom niet ongeremd doen wat ze willen. Tegenover de ene toegeving staat een andere wederdienst. De twee machtsblokken zijn de assen Brussel-Gent en Leuven-Hasselt. Al zal men dat aan beide kanten nooit zo openlijk toegeven.

Met het rapport-Soete, dat enkele weken geleden is voorgesteld, is nogmaals gebleken dat een onderwijsbeleid uitstippelen een zaak is van evenwicht en grootmachten. Zo waren de onderhandelaars onderling tot overeenstemming gekomen om de komende twee jaar geen nieuwe bacheloropleidingen op te richten. Met de samenwerking tussen de K.U.Leuven en de UHasselt, waar die laatste opeens nieuwe opleidingen mag aanbieden, is duidelijk geworden dat een verstoord evenwicht de actoren in beweging brengt. Van de Bossche, die niet opgezet is met het manoeuvre van Claes, schakelt Vandenbroucke in. Die dreigde elke samenwerking met de K.U.Leuven en UHasselt stop te zetten. Inmiddels is beslist om geen bachelor bio-ingenieur aan te bieden in Hasselt.

De K.U.Leuven heeft de afgelopen maanden dubbel spel gespeeld. Waar zij een leidende rol had in het tot stand komen van de nota-Soete, die de lijnen uitzet voor de rationalisering van het hoger onderwijs, daar had zij tegelijkertijd in alle discretie contacten met de UHasselt. Dat is er een dubbele moraal op nahouden. Maar deze sloeg als een boemerang terug in het gezicht. De zoveelste episode in deze koude oorlog, maar één die pijn doet in een beslissende periode van infodagen.

Maarten Goethals

De opinie neergeschreven in het bovenstaande artikel kan enkel ter rekening gebracht worden van verjaardagscake en/of taartverslaafde medewerkers van Veto en niet van de ganse redactie.

FILOSOFE MARTHA NUSSBAUM GEEFT LEZING

“Woedend en droevig”

Martha Nussbaum superstar! “Martha wie?” zegt u? Martha Nussbaum is een Amerikaanse filosofe die boeken schrijft over rechtvaardigheidstheorieën, emoties en de Oude Grieken. Ze is eveneens een beetje een cultfiguur. Toen ze afgelopen donderdag en vrijdag in Leuven lezingen gaf, moesten op beide dagen de lokalen veranderd worden wegens het grote aantal inschrijvingen.

Jelle Dehaen en & Robin Broos

Eerste gênant moment - er waren er meerdere, maar die houden we wijselijk geheim -: Martha Nussbaum begroet ons en vraagt ons of wij één van haar lezingen bijgewoond hebben. Wij voelen onze wangen rood worden, draaien wat ongemakkelijk op onze stoel, kuchen en mompelen tenslotte iets over een les die wij echt echt moesten bijwonen terwijl wij eigenlijk bedoelen: “Maar Marthaken, kind toch, voor de middag komen wij onze nest niet uit hoor.” Maar goed, we hadden ook nog vragen.

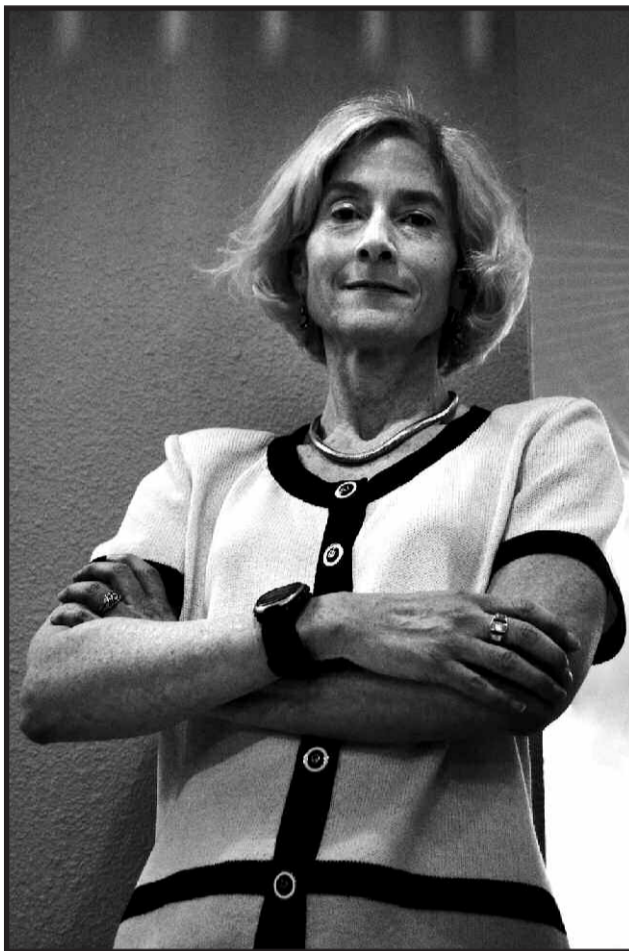
Veto: *U bent vooral beroemd door uw capabilities theorie. Wat houdt die theorie in?*

Martha Nussbaum: «Ik heb mijn capabilities theorie ontwikkeld als reactie op twee benaderingen die gebruikt werden om de levenskwaliteit van mensen te meten. De eerste was die waarin het Bruto Nationaal Product (BNP) gemeten werd. Hoe hoger het BNP, hoe meer levenskwaliteit er zagezegd was. Maar deze benadering hield geen rekening met de verdeling van de rijkdom. Landen met een enorme kloof tussen rijk en arm scoorden goed. Er werd echter ook geen rekening gehouden met de verschillende deelgebieden in het leven. Materieële rijkdom zegt niets over onderwijs, gezondheid, geluk of vrije tijd.»

«Ten tweede was het een reactie op de utilistische benadering. Hierin werd enkel het welzijn van mensen gemeten. Maar ook dit hield geen rekening met de verdeling. Tevens bestaat er zoiets als adaptieve preferenties. Wie weinig kan krijgen, zal ook weinig verwachten en dus gelukkiger zijn. Daarom zal de utilistische benadering een status quo stimuleren en sociale onrechtvaardigheid laten bestaan. Geluk is overigens moeilijk te vatten, er zijn veel facetten aan. Gewoon gelukkig zijn is niet voldoende. Robert Nozick heeft een gedachte-experiment waarbij hij de vraag stelt of we aan een machine zouden willen aangesloten worden die ons gelukkig maakt zonder dat we echt iets beleven. Niemand zou dat willen, we willen ook iets bereiken.»

«In mijn benadering houd ik rekening met tien kernpunten, capabilities — onder andere onderwijs, participatie in democratie of economie — die voldaan moeten worden voor we kunnen zeggen dat een staat een niveau van minimale rechtvaardigheid heeft bereikt. Mijn capabilities theorie dient echter niet enkel om verschillende landen te vergelijken, maar het is ook een normatieve theorie die uitspraken doet over hoe een staat georganiseerd moet zijn om rechtvaardig te zijn.»

«Het gaat hier wel over capabilities, mogelijkheden. Of mensen die kansen grijpen, ligt volledig aan henzelf. Ik wil niet beslissen wat mensen met hun leven moeten doen. Natuurlijk heb ik ideeën over wat waardevol is in het leven en aan mijn dochter probeer ik die waarden door te geven, maar ik wil mensen niet zeggen wat ze moeten doen.»

(foto Robin Broos)

ONRECHT

Veto: *Uw theorie gaat dus over rechtvaardigheid. Wat drijft u om daarmee bezig te zijn?*

Nussbaum: «Ik word woedend en droevig als ik onrechtvaardigheid zie, maar ik denk dat bij ieder fatsoenlijk persoon zo is. Dat is een grote motivatie om mijn werk te doen. Mijn talent is schrijven en ik gebruik dat talent om anderen te helpen. Ik ben het anderen, die minder fortuinlijk zijn, verschuldigd voor hen te vechten.»

Veto: *Bent u ooit zelf het slachtoffer geweest van onrechtvaardigheid?*

Nussbaum: «Ja en neen. Ik heb wel te lijden gehad onder seksuele intimidatie en was ik geen vrouw geweest dan had ik meer kansen gehad. Maar ik ben nooit het slachtoffer geweest van groot onrecht. Ik had rijke ouders en heb kunnen studeren. Dat valt niet te vergelijken met vrouwen die onderdrukt worden. Ik ben bijvoorbeeld nooit verkracht geweest. Toch niet echt tenminste, ik heb er alleszins geen trauma aan overgehouden. Maar ik vind niet dat je een strikte scheiding kan maken tussen het private en het publieke. Het raakt mij ook als andere vrouwen het slachtoffer zijn van onrecht.»

Veto: *Bent u daarom zo begaan met Indië?*

Nussbaum: «Indië heeft mijn leven enorm beïnvloed. Ik heb er veel tijd doorgebracht en dat heeft mijn ogen geopend. Ik hou van Indië. Er is veel onrecht, maar ook een enorme energie, het lijkt wel New York tot de derde macht. Mensen daar zijn heel gepassioneerd over hun maatschappij, ze zijn niet cynisch of wanhopig. Iedereen participeert er in de samenleving, ook de meest achtergestelde vrouwen. Die vrouwen zijn ook heel eerlijk. Als je bijvoorbeeld naar Japan gaat, merk je dat de vrouwen daar zich aanpassen aan wat van hen verwacht wordt, maar in Indië is dat niet zo.»

OBAMA

Veto: *U bent ook veel bezig met kunst, bijvoorbeeld met literatuur en theater. Waarom zouden mensen zich daarmee moeten bezighouden?*

Nussbaum: «Als je in een samenleving een goede burger wil zijn moet je jezelf vragen kunnen stellen en je inleven in anderen. Dat kun je leren door kunst. Het is niet zo dat één kunstvorm te verkiezen valt, ook beeldende kunst of film kunnen dat. Het is wel zo dat in literatuur de dingen heel concreet gemaakt worden en daarom kan zij zeker iets bijdragen.»

Veto: *Als filosofe denkt u vooral na over praktische problemen die concrete mensen aangaan. Is er een reden dat u over zulke problemen nadenkt en niet over pakweg de epistemologie van Kant?*

Nussbaum: «Vanwege het ethische en politieke ben ik filosofie begonnen. Alle andere deelgebieden van de filosofie zijn zeker nodig en ik ben blij dat er collega's zijn die zich daarmee bezig houden, maar ik word er gewoon niet door geraakt.»

Veto: *Moet een filosoof enkel nadenken of ook in het gewone leven staan?*

Nussbaum: «Er zijn zeker momenten waarop je een positie kan innemen. Zo schrijf ik zelf regelmatig opiniestukken voor de krant of je kan je engageren in het publieke leven. Zo heb ik, aan het begin van de campagne, nog speeches gegeven voor Barack Obama.»

«Ik vind overigens dat studenten tegenwoordig teveel gericht zijn op succes en te weinig op de sociale problematiek. Dat baart me zorgen. Ze zouden dat veel meer moeten doen. Studenten kunnen zoveel energie vrij maken en zoveel veranderen, ze zouden daar echt gebruik van moeten maken.»

VIJGEN VOOR PASEN (6): HET CULTUURVERSCHIL VLAANDEREN-WALLONIË

“Vlaanderen heeft ook geen homogene cultuur”

Drie examenperiodes geleden begon de zwaarste regeringsformatie van het na-oorlogse België. Intussen is eindelijk een interim-regering gevormd en hebben ook onze academici zich een duidelijke mening kunnen vormen over de crisis. Van Valentijn tot Pasen laat Veto elke week een specialist aan het woord. Deze — en hopelijk laatste — week: professor Jan Baetens, specialist Culturele Studies.

Robin Broos

Veto: *Tijdens de crisis klonk er weer veel groot-spraak uit de hoek van separatisten. Hoe zit dat met de zogenaamde cultuurclash tussen Vlaanderen en Wallonië?*

Jan Baetens: «Ik geloof niet in die ‘grote cultuurverschillen’. Uiteindelijk hebben we in Vlaanderen ook geen homogene cultuur. Als België splitst, is het morgen oorlog tussen West-Vlaanderen en de anderen. In een onafhankelijk Vlaanderen zal er ook gekibbel tussen armere en rijkere regio's zijn.»

Veto: *Waarop is de perceptie van die verschillen dan gebaseerd?*

Baetens: «Vooral op de tweetaligheid. De Franstaligen vinden dat je in België twee talen spreekt en dus overal in het Frans terecht moet kunnen. Die visie is individueel en gebaseerd op de principes van het Franse recht. In Vlaanderen percipiëren we recht volgens territorium. Hier spreken we Nederlands, daar Frans.»

MODEDWANG

Veto: *Is de regionalisering dan geen goede zaak?*

Baetens: «Neen, want zo creëer je een België op twee snelheden. Het is bovendien waanzin om Europees te willen worden, als je met de rug naar je directe buurman leeft. Voor Vlaanderen is dat een ramp. Wij leven op de grens van het Romeinse en het Germaanse deel van Europa. Die tussenpositie om twee grote cultuurblokken met elkaar in verband te brengen, wordt nog zelden benut.»

Veto: *U spreekt wel over twee cultuurblokken.*

Baetens: «Er zijn twee taalblokken en je kan taal en cultuur niet splitsen. Onder een zekere

leeftijd kennen Vlamingen geen Frans meer. Dat maakt dat we niet meer naar elkaars televisie kijken of elkaars kranten lezen. Ik snap niet waarom mensen daar zo huiverachtig tegenover staan. We moeten wat meer door de bril van anderen naar onszelf durven kijken.»

“De modedwang in ons literaire wereldje is onvoorstelbaar”

«Ik ga wel eens naar een literaire avond aan weerszijden van de taalgrens. Wat opvalt is dat de aanwezigen er in Wallonië uitzien zoals jij en ik. In Vlaanderen heb ik de indruk dat iedereen een uur voor de spiegel staat alvorens buiten te komen. De modedwang in ons literaire wereldje is onvoorstelbaar. Walen zijn veel gemoedelijker en warmer dan Vlamingen. Vraag dat maar aan Erasmusstudenten.»

WALLONIË

«Het probleem gaat dus veel verder dan het al dan niet spreken van elkaars taal. Neem een cultureel actieve Vlaming en vraag hem of hij drie Waalse fotografen kent. Dat zou weinig opleveren, maar omgekeerd evenzeer. We weten niet meer wat er aan de andere kant van de taalgrens gebeurt en dat is contraproductief.»

Veto: *Kan het tij nog keren?*

Baetens: «We kunnen studenten verplicht een half jaar op Erasmus België te sturen. Dat hoeft zelfs niets te kosten. Je kan koten ruilen en met dezelfde Go-Pass tot Luik sporen. Met kleine maatregelen kunnen we de interesse in mekaar terugwinnen. Want die vooroordelen zijn aan beide kanten even groot. In Wallonië vindt men alle Vlamingen nazi's (lacht).»

(advertentie)

92,9%
van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN
 KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN
 Associatie Katholieke Universiteit Leuven

GENDERVERSCHILLEN IN DE LEUVENSE
 STUDENTENKRINGEN

**“Mannen denken sneller dat ze
 de ideale kandidaat zijn”**

Dat allochtone studenten en studenten met een functiebeperking onvoldoende vertegenwoordigd zijn in de Leuvense studentenkringen is ondertussen alom bekend, maar wat met vrouwelijke studenten? Vinden zij hun weg naar het kringleven?

An Moerenhout

Presessen zijn nog steeds vaker mannen dan vrouwen. Van de 29 studentenkringen — zowel van de universiteit als van de hogescholen — worden er 18 geleid door een mannelijke preses. De kringen die wel een vrouwelijke preses hebben, zijn vooral kleine kringen en/of kringen van de humane wetenschappen.

Dat meer mannen preses zijn heeft volgens politicoloog Marc Hooghe vooral te maken met haantjesgedrag. “Mannen denken blijkbaar iets sneller dat zij de kandidaat zijn waarop iedereen zit te wachten. Vrouwen hebben meer de neiging om te wachten tot iemand hen vraagt zich kandidaat te stellen. In sommige faculteiten wordt nu gewerkt met heuse verkiezingscampagnes, al dan niet gesponsord, en dat patroon versterkt het mannelijke overwicht.”

De functie die nog slechter scoort bij vrouwen dan preses is sportverantwoordelijke. Voor slechts 4 studentenkringen is er uitsluitend een vrouw verantwoordelijk voor de opvolging van de sportieve activiteiten. Jan Tolleneer, professor bij het departement humane kinesiologie en gastdocent in het college Genderstudies, is niet verbaasd: “Het reflecteert de verhoudingen in de globale sportwereld. Hoewel vrouwen zich in de sportgeschiedenis stapsgewijs ontvoogd hebben en zelfs in atletische sporten hun mannetje staan

— ambassadrices zoals Tia Hellebaut en Kim Gevaert waren vroeger ondenkbaar — zijn het bijna uitsluitend mannen die bestuurs- en coachfuncties waarnemen.”

Waar zitten de vrouwen dan wel in de presidia? Blijkt dat zij vooral instaan voor de cursusdienst, het organiseren van feesten en ont-haal van de eerstejaars en internationale studenten. Er zijn twee keer zoveel vrouwen als mannen die de cursusdienst openhouden en feestjes plannen. Niet veel kringen stellen iemand aan om de nieuwe en de internationale studenten te ontvangen, maar daar waar het wel wordt gedaan, is het in de meeste gevallen een vrouw.

PROBLEMATISCH

Professor geschiedenis en gastdocente in Genderstudies Kaat Wils is de mening toege-daan dat de verschillen in presidiumtaken in veel gevallen een voorafspiegeling zijn van latere verschillen in de professionele loopbaan. “De verschillende presidiumtaken draaien na-genoeft altijd om machtsongelijkheid,” vertelt Wils. Indien we polsen naar de reden waarom vrouwen al dan niet voor bepaalde functies kiezen, kan ze geen eenduidig antwoord ge-ven. “Een sluitende verklaring is er niet. Dat het onderscheid inherent aan de menselijke natuur zou zijn, is een aantrekkelijke en populaire verklaring, maar bijzonder problema-tisch. Ze gaat volstrekt voorbij aan het uiterst historisch en cultureel bepaald karakter van de mens. Denkkaders die stellen dat vrouwen, door hun andere biologische constitutie, an-dere taken in de samenleving moeten vervul-len, versterken en ondersteunen enkel de machtsongelijkheid tussen man en vrouw.”

VISITATIECOMMISSIE (8) : INTERNATIONALE ORGANISATIE

Landmijnen en neuskeutels

“Voetbal stimuleert het bezoek aan sek-sueel dienstverlenende meisjes, prosti-tuees genoemd,” In het begin van zijn les heeft Hans Bruyninckx, verbonden aan het instituut voor Internationaal en Europees beleid, het over de sociale im-pact van voetbal. Maar dat blijkt niet het centrale onderwerp van de volgen-de twee uur te zijn. Spijtig.

Maarten Goethals

Vrijdagochtend. In allerijl zoeken we vlug op waar de les Internationale Organisatie plaats-vindt. Jean Monet, zo blijkt. Wanneer we na-dien op de redactie van Veto de naam Bruyninckx laten vallen, versnellen vrouwenhar-ten en horen we aanmanend dat het geen ne-gatieve visitatiecommissie mag worden. Dus bij deze: professor Bruyninckx, eenvoudig van aankleding — grijs hemd, groene broek, kort krullend grijzend haar — maar groots in zijn enthousiasme. Hij is een intellectueel die eigenlijk niet past in een halfvol, duf auditorium met levenloze studenten die zijn inspan-ningen niet appreciëren.

Het eerste uur begint hij met een kleine terugblik op zijn studiereis naar Zuid-Afrika. Welke invloed heeft een wereldkampioen-schap voetbal op zo’n land? Verhoogd prosti-tutiebezoek, zo blijkt. Na deze interessante mededeling, gaat hij achter zijn plastieken pe-tieter staan en start hij de les echt: hoe worden de opdrachten van de VN als internationale organisatie gefinancierd?

Bruyninckx maakt handig gebruik van het krijtbord. Dat verandert in het tweede

deel waar hij terugvalt op een met informatie beladen powerpointpresentatie. De meeste aandacht trekt de professor echter met zijn ar-men en handen. Hij gesticuleert hevig om zijn argumenten kracht bij te zetten. We merken zelfs op dat het zwierig armengedraai her-haaldelijk onderbroken wordt door een voor ons grappige *tic nerveux*. Onbewust wellicht, wrijft Bruyninckx opnieuw en opnieuw ima-ginaire neuskeutels weg.

DEMOCRAAT

Enkele jaren geleden kampten de VN met een financiële crisis. De organisatie had niet het nodige geld voor zijn missies. Grootmach-ten zoals Rusland en de Verenigde Staten van Amerika betaalden amper hun lidgeld en weigerden zelfs pertinent te sponsoren voor bepaalde operaties. Bruyninckx vertelt dat in 2004 de persoonlijke bijdrage van software-gigant Bill Gates 1 miljard dollar bedroeg. Dat was meer dan de volledige bijdrage van de VSA zelf. Een publieke schande waar Larry King, gekend van CNN en zijn kleurige bre-tellen, enthousiast op inbeukte. Het is de ver-dienste van president Clinton, niet toevallig een democraat, dat Amerika terug over haar positie binnen de VN begon na te denken.

In de gifgroene aula blijft het rustig. Af en toe hoor je iemand kuchen, bladeren wor-den van cursusblokken gescheurd en studen-ten komen tot laat in de les nog binnen. Wel-licht omdat in de inkomsthal een receptie met gratis koffie en gebak doorging. Maar dat stoort Bruyninckx niet. De laatkomers slaan wél een dom figuur bij hun collega’s. Omdat iedereen zich aan de zijkant van de banken

positioneerde, zijn de laatsten verplicht voor-aan plaats te nemen of helse toeren te onder-nemen om ergens in het midden van de ban-ken te raken. Onopvallend doe je dat niet. Je ziet sommigen aarzelen, en lang. De angst staat op hun ogen af te lezen, en wij lachen sarcastisch in onszelf.

Voor de pauze ingaat, raadt Bruyninckx ons aan om eens naar de site van de VN Veiligheidsraad te surfen. “Je kunt prettig een uurtje doorklikken,” grapt hij. Maar wij heb-ben wel wat beters doen, zoals deze positieve visitatie schrijven. “Ik zie mensen naar hun horloge kijken,” merkt hij vervolgens op. We weten hoe laat het is.

LANDMIJNEN

Bruyninckx installeert zijn *apple*-computer die de powerpoint verzorgt en gaat op een bepaald moment naar boven. Zijn we ont-dekt? Neen, want hij spreekt een studente aan en vraagt haar cursus. De reden blijft voor ons tot vandaag een mysterie.

In het tweede deel van de les overdond-ert hij de aanwezigen met cijfertjes. De VN telt 82414 soldaten, 9992 lokale handlangers en in zijn geschiedenis stierven al 2337 mede-werkers. De meeste slachtoffers vallen tijdens het vervoer. Landmijnen in die vreemde lan-den zijn de grootste boosdoeners. Dat besefte Bruyninckx ook tijdens zijn trip naar Bosnië, net na de oorlog. “We hebben de chauffeur van onze auto na één kilometer aan de kant gezet en duidelijk gemaakt *that we are not in a hurry*”.

Tegen het einde krijgt de zaal een op-dracht mee tegen volgende week. “Jullie moe-

ten onderzoeken welke internationale organi-saties aanwezig zijn in Pakistan, en met hoe-veel mensen ze opereren. Een kleine tip: zoek je niet te pletter, want je zult ze toch niet alle-

**“Ik zal Kosovo geen
 onrecht aandoen”**

maal vinden! Ik zal de volgende keer mensen in de zaal aanduiden, en wanneer er vier stu-denten na elkaar niet kunnen antwoorden, beschouw ik die les als gekend.” Bruyninckx weet wel hoe druk te zetten.

Na dat nummertje twijfelt hij of hij al zal beginnen met het deel over Kosovo. Gemij-mer en gepieker, maar dan: “Ik zal Kosovo geen onrecht aandoen.” De finesse van dit antwoord gaat verloren, want niemand luis-tert meer. Behalve wij.

Steekkaart

Prof: Hans Bruyninckx
Wie: Internationale Organisaties
Waar: Auditorium Jean Monet
Wanneer: Vrijdag van 11 tot 13 uur.
Pauze: 10 minuten

Dossier Erasmus

Het Erasmusprogramma is dé manier om als student buitenlandse ervaring op te doen. Een semester of een jaartje in het buitenland studeren, hoor je vaak, is een *must* en een absolute meer-

waarde voor je academische carrière en je ontwikkeling als persoon. Maar het buitenland is vaak te ver voor studenten. De administratieve rompslomp ontmoedigt hen om de stap te nemen

of door te zetten met hun aanvraag. Is het onderwijs wel afgestemd op die eis naar een brede studentenmobiliteit tussen verschillende landen? Hoe positioneert de K.U.Leuven zich in dit ver-

haal? En ligt het probleem ook niet bij de studenten en hun onder-de-kerktoeren-mentaliteit? Wij zochten het voor u uit.

START helpt

De studentenorganisatie START Internationaal doet wat sommige faculteiten laken: studenten inlichten over Erasmus. Studenten informeren studenten, dat is het principe.

Jonas Verhaeghe: «Het echte probleem is dat er te weinig informatie wordt gegeven. Dat probeert onze organisatie op te lossen. De infosessies die we hebben gegeven, lokten veel volk. We nodigen mensen uit om over hun buitenlandse ervaringen te spreken. Hoewel het nog in zijn kinderschoenen staat, proberen we toch al databanken op te stellen. Bij de laatste infosessie waren er 70, van de 125 ingeschreven Erasmusstudenten aan de faculteit Letteren, aanwezig. Eerlijk toegegeven: dat was een overrompeling. We kunnen ook niet iedereen helpen.»

PLEZIERREISJE

Verhaeghe: «De problemen die terugkeren zijn veelal administratief van aard. Papieren komen niet online, data worden niet meegegeven, of pas zeer laat. Het is vaak ook gewoon niet mogelijk om dit vroeger te laten weten omdat de buitenlandse universiteit niets aan het International Office laat weten. Papieren

raken ook verloren. Daardoor blijken sommige studenten bij aankomst niet ingeschreven.»

Veto: *Wordt Erasmus niet teveel als een toeristische reisje gezien?*

Jonas: «Erasmus wordt vaak gezien als een half jaar zon, zee, strand en party's. Nochtans geven Erasmussen altijd te kennen heel veel te hebben bijgeleerd. Ze hebben dan de plaatselijke taal leren kennen, of hun Engels verbeterd, of gewoon veel nieuwe mensen leren kennen. Je krijgt in het buitenland vaak heel gespecialiseerde vakken die hier niet aangeboden worden.»

OPVOLGING

Verhaeghe: «Sommige universiteiten bieden wel vakken in het Engels aan, maar enkel op papier. Daarom dat we ook aan iedereen vragen welke vakken ze in het buitenland hebben gevolgd zodat we een lijst kunnen opmaken om hun opvolgers beter in te lichten.»

“Meer evaluatie nodig”

Het internationale aspect is nog te weinig ingeschreven in de curricula en daarnaast moeten Erasmusprogramma's meer geëvalueerd worden. Dat meent Bart Hendrickx, hoofd van het International Office van de K.U.Leuven.

Veto: *Een Erasmusaanvraag indienen vergt op dit moment een grote inspanning van de student. Dat kan toch de bedoeling niet zijn?*

Bart Hendrickx: «Erasmus is een totaalervaring die niet enkel academisch van aard is. Ook de motivatie moet goed zitten: als student moet je er iets voor over hebben. Maar er zijn inderdaad zaken die efficiënter en beter kunnen.»

Veto: *Door te veel worden studenten ontmoedigd.*

Hendrickx: «Er is op dat vlak verbetering vast te stellen, maar sommige problemen blijven bestaan. Zo moet er meer informatie komen over de puntenevaluatie en de omrekening van die punten naar ons eigen systeem. Systematiseren van de informatie, met andere woorden. Er is ook nooit veel aandacht gegaan naar individuele evaluaties van individuele programma's en akkoorden tussen instellingen. Dat moeten we in de toekomst meer uitbouwen. De feedback van studenten kan daarbij als parameter dienen. Daarnaast is het echt toegankelijk maken van Erasmus voor iedereen, los van enige financiële bekommernis, een aandachtspunt.»

STREEFDOEL

Veto: *Worden Erasmusprogramma's nu geëvalueerd?*

Hendrickx: «Ja, maar nog onvoldoende systematisch. De faculteiten zelf zijn vragende partij voor een betere evaluatie. Ook de rol van de erasmuscoördinatoren hierin moet

bekeken worden.»

Hendrickx: «De K.U.Leuven heeft dit jaar 800 studenten uitgestuurd en 700 buitenlandse studenten studeren hier. 14% van onze studenten heeft dus een Erasmuservaring achter de rug. Dat is ver boven het streefdoel van de Europese Commissie die de lat legt op 10%. De reden waarom studenten naar hier komen is omdat Leuven, naast een goede universiteit, een veilige setting is die stimuleert en sociaal ook interessant is.»

Veto: *Waarom zou een student op Erasmus gaan?*

Hendrickx: «Als student wil je een internationale component toevoegen aan je academische opleiding. En je leert in een internationale context je weg zoeken en je plan trekken.»

GESCHIEDEN

Veto: *Begint internationalisatie dan niet veel te laat? Studenten worden pas in hun laatste jaren overvallen met Erasmus.*

Hendrickx: «Mij moet je niet overtuigen van het feit dat internationalisering veel vroeger moet beginnen. Daar zie ik dus een fundamenteel knelpunt. Ik pleit ervoor om internationalisering vanaf het begin al in de curricula op te nemen. We moeten dat soort denken en gevoeligheid stelselmatig opbouwen, dus niet slechts vanaf de masters of het derde bachelorjaar.»

Veto: *Die vroege internationalisatie zou Vlaamse jongeren misschien meer motiveren om met buitenlandse studenten om te gaan. Nu zijn dat gescheiden werelden in Leuven.*

Hendrickx: «Dat is een teer punt. Wij zijn een internationale universiteit, maar geen interculturele instelling. Met de lokale studenten is er weinig interactie, terwijl onze kringen daar ook een taak in hebben. We moeten buitenlandse studenten meer betrekken in onze werking. Geen gescheiden wereld meer.»

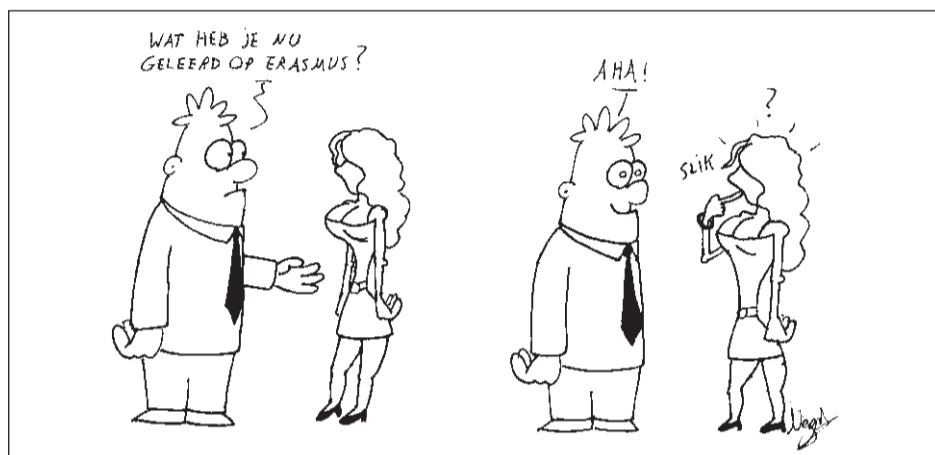
Erasmus? Nee, dank u!

In vergelijking met andere universiteiten is de organisatie van het Erasmusprogramma aan de K.U.Leuven geen ramp, maar helemaal vlot loopt het ook niet. Uit een rondvraag van de redactie blijkt dat studenten vaak met dezelfde problemen kampen.

Door een gebrek aan ondersteuning van de Erasmuscoördinatoren, die tot over hun oren in het werk zitten, zijn er vaak lacunes in de aangeboden onderwijsprogramma's. De samenstelling van een programma blijkt vaak natte vingerwerk. Het is vooraf vaak ook onduidelijk hoe het precies zit met seminaries of plichtvakken. Zo vonden sommige ondervraagden het niet kunnen dat ze na hun verblijf vakken, waarvoor ze een

equivalent succesvol hadden gevolgd, in Leuven opnieuw moesten afleggen. Ook de herschaling van de punten achteraf blijkt een punt van onvrede.

Er is vaak een gebrek aan duidelijke informatie, zeker wat de technische kant van de zaken betreft. Er worden nog te weinig infosessies aan de faculteiten georganiseerd, en in het algemeen wordt het belang van Erasmus als ervaring onderschat. Dat komt omdat de sensibilisering veel te laat begint. Een Erasmusprogramma wordt zelden echt geëvalueerd en de ervaringen van de student doen er niet toe. Een laatste punt van kritiek, maar dit ligt niet aan de universiteit, is dat Erasmus nog altijd niet goedkoop is.

Erasmus Orgasmus?

Erasmus is een levensverrijkende ervaring en Veto schaart zich graag achter deze gedachte. Toch is het beeld over Erasmus vertroebeld als we het vergelijken met de originele doelstellingen. De intellectuele ontwikkeling wordt meer en meer overstemd door de persoonlijke.

Het tweede semester is al een tijdje bezig en de terugkeer van de Erasmussen zorgde al voor menig feestgelegenheid. Zo te horen hadden ze ook op hun tijdelijke verblijfplaats helemaal geen tekort aan feesten. Hun enthousiasme en lof over Erasmus beperkt zich dan ook meestal tot het roemen van het lievelijke leven, het avontuur en de eigen persoonlijke ontwikkeling. Maar in hoeverre is dit de bedoeling van het project? En staat de student wel centraal?

CHARTERS

Erasmus ontstond al in 1987 maar werd pas in 1999 duidelijk neergeschreven in het verdrag van Bologna. In het Bologna-akkoord pleiten 29 landen voor een versterking van de intellectuele, sociale, culturele, technische en wetenschappelijke dimensie van Europa. De hele uitwerking van het project focust op de verbetering van het onderwijs en steunt op centrale peilers zoals uniformiteit in het systeem en studentenmobiliteit. Dat laatste doel voor de student zelf wordt amper aangeraakt: naast de intellectuele verrijking vermeldt het verdrag enkel een oproep voor diversiteit. De mobiliteit moet vooral bijdragen aan onderwijsverbetering net als de hierdoor ontstane competitie tussen universiteiten.

Voor deze competitiviteit moeten de universiteiten zich specialiseren en profileren in

een bepaald kengebied om zo een Europees publiek aan te spreken. Jammer genoeg is dit veel minder gebeurd dan gehoopt werd. Het chauvinisme om in alles uit te munten en de strijd tussen departementen hebben de specialisatie de das om gedaan.

MENTALITEIT

Door dit gebrek aan specialisatie valt voor de student de onderwijscomponent weg. Enkel de sociale ontwikkeling blijft over, maar in de charters is deze opvallend afwezig. In de sectie over doelpubliek is alles wederom toegespitst op onderwijs. Enkel in een uitgebreider verslag vinden we hints naar de sociale component. Studenten mogen in drievoud profiteren: opleidingsgewijs (wederom), taalgewijs en cultureel. Helaas vallen fuiven, bier(proeverij?) en experimenteren niet onder cultuur. Een verdoken 'open-minded student' is al dat we nog vinden. Persoonlijke ontwikkeling blijkt algemeen afwezig.

Wat valt de student nu te verwijten? Eigenlijk niets. Het hele idee over Erasmus komt voort uit een slechte uitvoering van het akkoord door de universiteiten. Toch is het jammer dat de student zich gewillig laat meevoren. De zoektocht naar meerwaarde heeft het moeten afleggen tegen een mentaliteit van luiheid en plezierzoekij. Een rondvraag bij studenten over Erasmus leverde snel de volgende beschrijvingen op: één feest, vakantie, Erasmus Orgasmus, makkelijk verworven credits, zuipen en feesten, uit mijn schelp komen, chillsemester, etc.

Deze mentaliteit wordt perfect weerspiegeld door de populairste bestemmingskeuze in Europa: Spanje. Zon, zee, schaars geklede lichamen en cocktails maken de mindere kwaliteit van het onderwijs blijkbaar meer dan goed.

Werkten mee aan dit dossier: Pieterjan Bonne, Els Dehaen, Maarten Goethals, Ide Smets & Kris Vanelderden.

VERKIEZINGEN IN IRAN DOORGESTOKEN KAART

De ayatollah bepaalt alles

Dat de Iranese president Ahmadinejad een controversieel figuur is, is zoals zeggen dat Eric Clapton goed gitaar kan spelen: een understatement van jewelste. Door het minimaliseren van de Holocaust en het oproepen tot het "van de kaart vegen van Israël" deed de conservatieve Iranese president al menig Westerling de wenkbrauwen fronsen. Heeft hij hetzelfde effect op Iranese wenkbrauwen?

Ward Neyrinck

Om dit uit te vissen spreken we met Kianoosh, een Iranese politieke vluchteling die al menige jaren in België woont en zich ondertussen het Nederlands eigen heeft gemaakt. Hij verliet zijn thuisland in de periode dat de hervormingsgezinde Khatami nog aan de macht was, nadat vrienden in de geheime dienst hem waarschuwend zo snel mogelijk het land te verlaten.

De geheime dienst hield een dossier over me bij

Kianoosh: «Wat ik meemaakte is in Iran verre van ongebruikelijk. Iedereen weet wat er met je kan gebeuren wanneer je naam begint te circuleren in kringen van de geheime dienst. In het beste geval krijg je slechts wat stokslagen en word je geïntimideerd, maar je kan evengoed in de gevangenis gegooid worden. In uitzonderlijke gevallen wordt iemand gewoonweg geëxecuteerd. Iedereen in Iran houdt dus zijn oren open om te horen of niemand uit zijn familie of vriendenkring in gevaar is. Heel veel dergelijke informatie bereikt de mensen uiteraard ook via via.»

GEVANGENIS

Veto: *Waarom kwam je in de problemen met de geheime dienst?*

Kianoosh: «Dat gaat eigenlijk al heel ver terug. In '79 was er de Islamitische Revolutie tegen de Westersgezinde Shah (Perzische monarch, vandaar schaak(Shah)-mat in schaak, red.).

De mollahs of hoge geestelijken kwamen zo aan de macht en de grondwet werd abrupt herzien. Mijn vader verzette zich hiertegen en werd de gevangenis ingegoooid. Als zoon van een dissident ben ik altijd die stempel blijven dragen. Op mijn werk werd ik altijd in de gaten gehouden. Ik weet bijvoorbeeld ook dat de geheime dienst een dossier over me bijhield.»

Veto: *Wat staat er zoal in dat dossier, naast je familiegeschiedenis?*

Kianoosh: «Er zijn zoveel zaken die je ver-

te hebben, je hoort te trouwen! (lachje)»

KERNBOM

Veto: *Wat denk je over de verkiezingen in Iran? Volg je ze op de voet?*

Kianoosh: «Ik informeer me wel via het buitenlandse sites op het internet — Iranese informatie is niet te vertrouwen — maar ik zou niet zeggen dat ik de verkiezingen op de voet volg. Zoveel maken de verkiezingen toch niet uit, want alles wordt toch bepaald door de

keerd kunt doen (zucht). Op het werk werden bijvoorbeeld bidpauzes georganiseerd, volgens de logica dat elke moslim dagelijks moet bidden. Ik heb echter nog nooit in mijn leven gebeden en deed dat ook niet op mijn werk. Dat zou best wel eens in mijn dossier kunnen gestaan hebben. Verder had ik ook een vriendin.»

Veto: *Wat is daar verkeerd aan?*

Kianoosh: «Jongens en meisjes mogen in Iran helemaal niet vrij met elkaar omgaan zoals jullie dat gewoon zijn. Je hoort geen vriendin

grote leider, ayatollah Khamenei, de allergeestelijke. Heel veel kandidaten zijn geweerd uit de verkiezingen zodat alleen sterke kandidaten voor de conservatieve partijen overblijven en zwakke voor de hervormers. De uitslag kan verder nooit representatief zijn want in heel veel gevallen wordt de stembusgang "begeleid" door het Iraanse eliteleger, de Revolutionaire Garde. Trouwens, als de uitslag zou tegenvallen, zou men er wel een mouw zien aan te passen. De doden zijn al vaak gaan stemmen in Iran. (lacht)»

Veto: *Er is ook veel te doen rond het Iraanse kernprogramma. Iran beweert dat het enkel de bedoeling heeft kernenergie te ontwikkelen voor vreedzame doeleinden. Klopt dit volgens jou?*

Kianoosh: «Nee, dat klopt niet. Iran heeft massa's aardolie en aardgas. Waarom heb je dan kernenergie nodig? Iran wil een kernwapen ontwikkelen. Zo'n wapen zou het land veel machtiger maken. Je mag niet vergeten dat heel wat landen in de buurt van Iran zoals Pakistan, India en vooral Israël ook kernwapens hebben. Daarnaast zou Iran met een kernwapen in de hand van de voor de olietrafië uiterst belangrijke Perzische Golf ook letterlijk de 'Perzische' Golf kunnen maken. Wie zou hen dan een strobreed in de weg durven te leggen?»

Het Iraanse regime zou een kernwapen effectief durven gebruiken

Veto: *Indien het Iraanse regime een kernwapen zou hebben, zou het dit dan effectief durven gebruiken?*

Kianoosh: «Helaas wel, denk ik. De huidige president Ahmadinejad is een man die gelooft dat God hem persoonlijk heeft uitgekozen en dat hij in direct contact staat met Hem. Hij denkt van zichzelf dat hij een soort messias is. Rationele logica wordt bij hem uitgeschakeld door zijn geloof in de Goddelijke Voorzienigheid. Via Hezbollah voert Iran eigenlijk al jaren een soort quasi-oorlog tegen Israël. De organisatie gebruikt niet voor niks dezelfde symbolen als de Iraanse vlag. Net zoals Iran nu al massa's raketten en andere wapens levert zou het ook een kernkop kunnen leveren.»

Veto: *Welke rol speelt Iran in Irak?*

Kianoosh: «In Irak speelt zich een soort oorlog af tussen het sjiiitische Iran en het soennitische Saudi-Arabië. Alleen zijn het niet de landen zelf maar de door hen gesteunde milities die de oorlog uitvechten. De VS staan erbij en kijken ernaar.»

EEN AVONDJE UIT (3) MET SAÏD EL KHADRAOUI

Voor elk wat wils

Omdat toevallige ontmoetingen minder strafbaar zijn dan stalking, vraagt Veto Bekende Leuvenaars naar hun favoriete adresjes voor een avondje stappen. Een gids voor iedereen die een celebrity aan zijn vriendenkring wil toevoegen of gewoon leuke plekjes wil leren kennen. Wie weet loop jij binnenkort Europees Parlements lid Saïd El Khadraoui wel tegen het lijf?

Maud Oeyen

Eten: «Er zijn zoveel mogelijkheden in Leuven dat het moeilijk is om een keuze te maken. Natuurlijk hangt er veel af van het gezelschap en de gelegenheid. Er is hier voor ieder wat wils, de verscheidenheid is enorm groot. Ik ga zelf graag eten bij Rossi in de Standonckstraat, een slow food Italiaan. Het eten is basic maar heel lekker, en de kok is een joviale man, met het hart op de juiste plaats. Hun menu surprise zorgt altijd — de naam doet het al enigszins vermoeden — voor een aangename verrassing.»

«In de Hungaria kom ik ook graag. Het is niet alleen leuk als uitgaansplek maar ook een

mooie omgeving om te eten, en er zijn regelmatig jazzconcertjes. Als je graag een goed stuk vlees op je bord hebt is er de Meating Room op de Oude Markt. Voor een snelle hap trek ik ook wel eens naar de Kaminsky aan de Tiensepoort. Je kan er iets eten of een pint pakken, er hangt een leuke sfeer en in de zomer is er een tof terras.»

«Wat volkser of klassieker is het dan weer in De Valck in de Tiensestraat. Daar komen heel wat oudere mensen, maar dat maakt het misschien net hip. Het eten is er vooral heel lekker, zeker als je zin hebt in iets traditionelere kost, zoals stoemp, mosselen of gebakken tong.»

DIPLOMA

«Trente in de Muntstraat is een pak moderner, het eten is er fijner maar ook duurder. Het wordt uitgebaat door een paar jonge Leuvense gasten. Voor de echt speciale gelegenheden is er natuurlijk ook nog Luzine van de stadskok Jeroen Meus. Misschien iets voor als je je diploma haalt ofzo?»

Drinken: «Ik hou van afwisseling en heb dus geen echt stamcafé. Ik ga geregeld naar Het Depot en dan blijf ik daar na een concert

(foto Dirk Leemans)

meestal nog even aan de toog hangen. Aangezien ik nauw betrokken was bij de oprichting ken ik er wel wat volk. Nadien trekken we

dan vaak naar de Hungaria, waar veel jonge werkende mensen komen. Voor een heerlijke cocktail moet je in de Villa Ernesto zijn.»

«Natuurlijk is er in Leuven ook de Oude Markt. Vroeger zat ik dikwijls in Den Allee, echt een heel tof café. Bij mooi weer zit ik graag op het terras van de Metropole: je hebt er een goed zicht op de rest van de Oude Markt, en het is ook een van de betere cafés. De Commerce op het Hooverplein vind ik trouwens al even ideaal om in de zomer een terrasje te doen.»

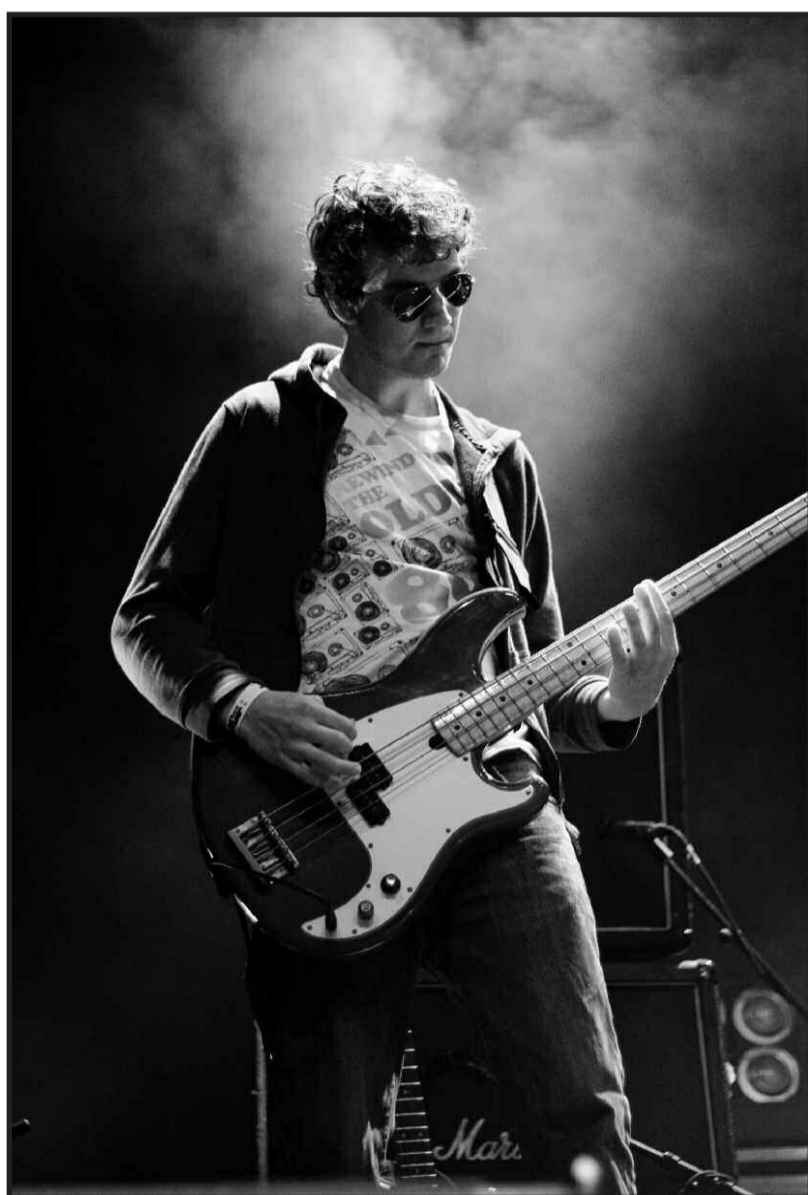
- Rossi, Standonckstraat 2, 016/62.48.48
- Hungaria Food Mood, d'Eynattenstraat 6, www.hungaria.be
- Meating Room, Oude Markt 12, 016/20.00.43
- Kaminsky, Leon Schreursvest 1 (Tiensepoort)
- De Valck, Tiensestraat 10, www.devalck.be
- Trente, Muntstraat 36, www.trente.be
- Luzine, Kolonel Begaultlaan 15 (Wilsela), www.restaurantluzine.be
- Villa Ernesto, Mechelsestraat 51 (Vismarkt), www.villaernesto.be
- Café Allee, Oude Markt 41
- Café Metropole, Oude Markt 46
- Commerce, H. Hooverplein 16

“IFS”

door

Christoph
Meeussen

VIJF JAAR OORLOG IN IRAK

“De oorlog is nog niet gedaan.”

Hip hip hoera, er is er eentje jarig! Vijf jaar geleden begon de oorlog in Irak. Helaas deelt niet iedereen in de feestvreugde. Een van hen is Mario Franssen, actief bij Lecoto, de Leuvense Coördinatie Tegen de Oorlog.

Jelle Dehaen

Mario Franssen: «Afgelopen zondag hebben wij onze zesde mars voor de vrede gehouden. Sinds het begin van de oorlog in Irak wandelen we elk jaar van Leuven naar Brussel om zo te protesteren tegen de oorlog en we zullen dit blijven doen zolang hij duurt.»

«We willen het publiek ook bewust maken van de beslissingen die in België genomen worden. Zo zendt Pieter De Crem nu, zonder enig publiek debat, F 16's naar Afghanistan. Italië, Duitsland en Frankrijk hebben dit al geweigerd, maar wij doen mee. Ons land moet dan ook niet verbaasd zijn als er op

een dag in Brussel aanslagen plaatsvinden, net zoals in Madrid of Londen.»

Veto: Wat willen jullie dat er in Irak gebeurt?

Franssen: «Wij willen dat de bezetting stopt en dat alle buitenlandse troepen Irak verlaten. Zo kunnen de Irakezen weer beslissen wat er met hun land gebeurt.»

ANARCHIE

Veto: Maar zou het terugtrekken van de troepen niet tot complete anarchie, een burgeroorlog en misschien wel genocide leiden?

Franssen: «Nee. Pas op, ik zeg niet dat alles dadelijk peis en vree zou zijn, maar dan zouden de Irakezen tenminste over hun eigen lot kunnen beslissen. Nu worden ze bezet en dat willen ze niet. Daarom is het verzet ook zo sterk. Het verzet bestaat uit voormalige leden van de Baath partij, het oude leger, nationalisten, links progressieve elementen, maar ook een groot deel van het gewone volk. Zij ver-

zetten zich allemaal tegen de bezetting. De oorlog is nog niet gedaan.»

Veto: Er worden toch ook heel veel aanslagen gepleegd tegen Irakezen?

Franssen: «Natuurlijk worden er door het verzet aanslagen gepleegd tegen collaborateurs, dat is normaal. Een ander deel van de aanslagen wordt door milities gepleegd die door de Verenigde Staten gesteund worden.»

VERDEELDHEID

Veto: De VS sponsort volgens u milities die ze daarna zelf bevechten? Waarom?

Franssen: «Om verdeeldheid te zaaien natuurlijk! Zij hebben er alle belang bij om mensen te terroriseren zodat ze geen weerstand meer durven bieden en afstand nemen van het verzet. Amerika wil een burgeroorlog creëren in Irak zodat er een *managable chaos* ontstaat. Zo hebben ze een reden om hun troepen daar te houden zonder al te grote ver-

liezen. Overigens, de mensen die er beter van worden geven toch niets om verloren levens, of ze nu Iraaks of Amerikaans zijn.»

Veto: Heeft de oorlog dan niets goeds opgeleverd?

Franssen: «Nee, Erna is erger dan ervoor. Begrijp me niet verkeerd, ik beweer niet dat Saddam een toffe *pee* was met wie je elke avond kon kaarten, maar ervoor waren er tenminste scholen, ziekenhuizen, water, elektriciteit. Irak was een van de landen in het Midden-Oosten met het hoogste ontwikkelingspeil. Nu blijft daar niets van over. De enige die er wel bij gevaren is zijn de grote concerns en sommige politici. Ook de Amerikaanse bevolking is trouwens het slachtoffer. Elke dag raken er soldaten gewond en de belastingbetaler betaalt zich kapot.»

STUDENTEN GEVEN TERUG BLOED

Leuven bezwijkt voor en door 'Bloedserieus'

'Bloedserieus' was weer op pad in Leuven en toverde de universiteitshal en het gymnasium van het Universitair Sportcentrum om tot bloedafnamecentra. Menig student stond gewillig in de rij voor een prikje.

Pieterjan Bonne

Een studentenactiviteit die niet in het teken staat van bier, het is en blijft een rareiteit in Leuven. En niettemin is 'Bloedserieus' een afspraak die veel studenten met rood in hun agenda optekenen. 'Bloedserieus' is een inzamelactie van bloed die twee maal per jaar Leuven inneemt. Al achttien jaar coördineren LBK en Medica (Medica sinds 1994) dit initiatief dat ook dit academiejaar weer werd ingesteld. Sociaal bewogen studenten werden zowel begin november als ook in de vorige maartse week afgebonden en afgetapt.

Bijna jaarlijks breekt 'Bloedserieus' zijn eigen records en dreigde op een bepaald moment het slachtoffer te worden van het succes. De hoge opkomst zorgde voor langere wachttijden en jammer genoeg zorgden de files ervoor dat veel studenten voortijdig afhaakten. Gelukkig kon de techniek hier soelaas bieden. Al voor de tweede keer dit jaar kon de drukbezette bloedgever een afspraak maken om de wachttijd te beperken. Toch kan je niet op elk moment van de dag reserveren en blijft de spontaniteit een grote drijfveer. De drempel wordt dan ook bewust laag gehouden.

PRIK

Naast de lange wachttijden is en blijft de grootste remmer de angst voor de prik. Ook

(foto Christine Laureys)

hieraan hebben de kringen gedacht. Brochures en *peptalks* over waarom bloed geven belangrijk is, zijn echter niet de dingen die studenten overtuigen. Daarom is er meer op til

dan enkel afnames. Bloedgevers kunnen genieten van een gratis boombal en een geschenkenpakket gevuld met doucheegel, boekjes, een krant, muntjes, drank, cakepoeder, etc. Ze maken ook kans op een reis of een

aangeboorde put van donoren aanspreken. Door nu al de jeugd aan te spreken hoopt men trouwe donoren te creëren. In Leuven zijn ze daar zeker al in geslaagd. Wie eenmaal komt, komt terug.

DISCRIMINATIE

'Bloedserieus' vormt ook het onderwerp van discussie in Leuven. Niet aan de lovenswaardigheid, maar aan de ethische code nemen sommigen aanstoot. Zo wordt het Rode Kruis zelf ronduit verweten homoseksuele mannen te discrimineren vanwege een clichématig beeld van hun seksualiteitsbeleving. Zelf berust het Rode Kruis op wetenschappelijke statistieken en negeert ieder homofob verwijt. Het enige oogpunt voor het Rode Kruis is veiligheid en die vergt soms onsympathieke maatregelen. Niet alleen je seksualiteit, maar ook de keuze van buitenlandse bestemmingen heeft invloed op je mogelijke donorschap. Het Rode Kruis wordt echter niet verweten mensen met een hart voor Afrika te weigeren.

Graag geven we nog even mee dat ook nu weer een record werd verbroken. Met 2381 bloedgevers is dit een record voor maart, dat normaal gezien minder donoren trekt. Het is tevens het tweede grootste aantal donoren sinds november vorig jaar waar 2600 zakjes werden verzameld.

DVD-speler.

Al deze cadeautjes zijn naast een mooie geste ook een investering in de toekomst. Via deze weg kan het Rode Kruis immers een on-

40STE STUDENTENMARATHON

Oud, maar nog niet versleten

Al 40 jaren lopen (over)moedige studenten zich de longen uit het lijf op de Leuvense wegbedekking. Op zoek naar glorie, prijzen najagend of gewoon uit liefde voor het lopen: er zijn redenen genoeg waarom de Leuvense student zich bij lange na niet voor de laatste keer heeft ingeschreven voor de studentenmarathon.

Ruben Bruynooghe

De webpagina van LOKO Sport geeft alle praktische informatie, maar daar zijn wij niet naar op zoek. Wij zochten en vonden de coördinator van de marathon om op enkele van onze vragen antwoord te bieden.

Veto: Wat onderscheidt deze 40ste editie van de vorige?

Kristof Muylaert: «We behouden de klassiekers: de 5, 10 of 21km lopen en 5 of 10 km Nordic Walking die we voor de tweede maal organiseren en waarvoor ook een initiatie is voorzien. Wat nieuw is, is de fotozoektocht, die je per fiets of te voet kan afleggen. Zo hebben we voor elk wat wils, van zeer sportief en getraind tot minder sportief en zuiver recreatief.»

Veto: Een student zou uit de naam 'studentenmarathon' wel eens kunnen afleiden dat er een hele marathon kan worden gelopen

Kristof: «In het prille begin was dat ook zo, in die hoogdagen konden we rekenen op duizenden deelnemers. Maar geleidelijk aan merkte men bij de organisatie dat de deelnemersaantallen daalden en dat minder mensen die hele marathon aankonden. Dus werd er overgeschakeld op de halve marathon: redelijkere afstand voor de minder getrainde sportievelingen.»

«Op dit eigenste moment zitten we aan 727 voorinschrijvingen, dat zijn er al 200 meer dan vorig jaar. Normaal gezien, afhankelijk van het weer, komen er daar op de dag zelf

ook nog wel een aantal sportievelingen bij. We merken dat de actuele loophype werkelijkheid is.»

Veto: Waarom zou een eigenzinnige student eigenlijk meelopen?

Kristof: «De snelste man en vrouw in de halve marathon wordt beloond met een reis naar Frankrijk. Winnaars van de fotozoektocht krijgen een wijnpakket en in alle andere categorieën krijgen de winnaars waardebonnen. Studenten die op een verdienstelijke tweede of derde plaats stranden kunnen hun prestatie vieren met de gewonnen bier- of wijnkorven. Maar voor velen is de marathon ook een kans om de vruchten te plukken van hun Start-to-run training of gewoon om te proeven van het loopvirus.»

SEINGEVERS

Veto: Loop je zelf ook mee?

Kristof: «Het is het lot van een coördinator om bij zijn troepen te zijn dus zal ik niet kunnen meelopen. Maar om toch wat solidair te zijn, ben ik onlangs begonnen met lopen en bouw ik nu geleidelijk aan mijn conditie op.»

Veto: Wat is de reden om de start pas om 17u30 te programmeren?

Kristof: «Door het later op de avond te programmeren verhogen we de deelnamekansen van heel wat mensen: personeelsleden van de K.U.Leuven, andere werkmensen en vooral de student die toch eerder 's avonds bereid is om effectief mee te lopen en om aan dergelijk evenement mee te werken, zo zijn er bijvoorbeeld meer dan 90 seingeverers, waarvoor onze dank!»

Veto: Wanneer worden de laatste lopers over de finishlijn verwacht bij de halve marathon?

Kristof: «Ik schat ongeveer twee uur na de start. Maar iedereen loopt op zijn eigen tempo dus maakt het niet uit wanneer je er over komt, als je er maar geraakt!»

TUSSEN DE REGELS (2)

De edele kunst van het liegen

Universiteiten zijn de plaatsen bij uitstek waar de knappe koppen vandaan komen, maar kennis is ook macht, wist Sir Francis Bacon al. Om de twee weken belichten we een cursus, gedoceerd aan onze alma mater, die tussen de regels door misdadig gedrag zou kunnen bevorderen. Deze week gaan we na of onze psychologen gemakkelijk leugenaars kunnen ontmaskeren.

Ward Neyrinck

Allen worden we regelmatig de oren omgeslagen met uitspraken zoals: "negentig procent van alle communicatie is non-verbaal", of: "je kunt een leugenaar herkennen aan het feit dat hij onnodige details geeft en ontwijkend antwoordt op directe vragen". Wij sloegen er de cursus *Sociale psychologie van de communicatie* van prof. Van Aevermaet op na om deze vragen op een wetenschappelijk gefundeerde manier te kunnen beantwoorden.

Allereerst is het noodzakelijk een onderscheid te maken tussen de verschillende manieren waarop een individu bewust en onbewust tekens uitstuurt naar anderen. *Grosso modo* kan men een onderscheid maken tussen de woorden zelf en de wijze waarop deze uitgesproken worden, de gelaatsexpressie en de lichaamshouding. Een belangrijke vraag die gesteld moet worden is of er wel zoiets bestaat als een universele code. Zijn de gelaatsexpressies die een Japanner, een Amerikaan, of een lid van een of andere primitieve stam maken bij gevoelens als woede of verdriet bijvoorbeeld wel dezelfde?

Lang heeft men gedacht dat het antwoord nee was. Er bleken zich bij communicatie tussen mensen van verschillende culturen immers veel misverstanden voor te doen. Toch blijkt uit onderzoek dat er zoiets bestaat als een "universele code". De gelaatsexpressies van individuen over de hele wereld bij

gevoelens als tevredenheid, verdriet, woede, afkeer, verrassing en angst zijn grotendeels dezelfde. Als enige uitzondering hierop werd vastgesteld dat individuen van primitieve culturen de respectievelijke emoties afkeer en woede, en verrassing en angst, amper van elkaar konden onderscheiden. Wij willen niet pretenderen geschoolde antropologen te zijn, maar een proeve van verklaring zou kunnen zijn dat deze emoties in primitieve culturen ook daadwerkelijker dichter bij elkaar liggen dan in de "beschaafde" wereld. In elk geval werd het bestaan van een universele code bevestigd.

Redenen voor deze 'universaliteit' zijn te vinden in de evolutionaire biologie. Zo zou het dichtknippen van de ogen bij woede een beschermingsmechanisme van onze voorouders kunnen geweest zijn om in een gevecht niet aan deze levensnoodzakelijke organen gewond te raken. Dit leidt tot de vraag of er ook universele menselijke gedragingen bestaan die vertoond worden wanneer een mens aan het liegen slaat. Uit onderzoek blijkt dat dergelijke gedragingen inderdaad bestaan en dat leugenaars het best herkend kunnen worden aan de lichamelijke bewegingen die zij maken. Uit datzelfde onderzoek blijkt echter ook dat ongetrainde mensen zich in hun beoordeling of iemand de waarheid spreekt het meest baseren op gezichtsexpressie. De leugenaar heeft zich dus gaandeweg aan zijn slachtoffer aangepast.

Bent u toch van plan in de toekomst in het brein van uw gesprekspartners te kunnen kijken, let dan vooral op lichaamsexpressie. Leugenaars bewegen meer dan nodig is en hebben de neiging zichzelf nodeloos aan te raken. Zie je dus de volgende keer dat iemand zegt hoe grappig en tof je wel bent, de persoon in kwestie voortdurend krabben aan een of ander o-zo-hardnekkige-jeukend lichaamsdeel, weet dan dat diens grijze hersencelletjes misschien wel iets anders aan het denken zijn.

MULTITALENT ROY AERNOUTS WIL ALTIJD ALLES EN OVERAL

“De Pool uit Katarakt”

Roy Aernouts is een creatieve duizendpoot. Van theater, film en tv tot muziek en cabaret, Roy komt er altijd mee weg. In Nederland willen ze deze boomlange Antwerpenaar graag adopteren nadat hij vorig jaar het prestigieuze Leids Cabaret Festival won. Dankzij zijn rol in de Eén serie *Katarakt* is hij ook een beetje BV geworden. Vrijdagavond speelde hij in Leuven zijn cabaretvoorstelling *Altijd alles en overal*.

Nathalie Hoes

De vele lachsalvo's in het Wagehuys deden vermoeden dat Leuven deze charismatische cabaretier wel kan smaken. In de coulissen lopen we ook Tom Van Laere, alias *Admiral Freebee*, tegen het lijf die voor aangename achtergrondmuziek zorgt tijdens het interview. Bezorgd informeert Roy of het wel duidelijk was dat het om een try-out ging.

Roy Aernouts: «Ik hoop dat de mensen snappen dat ik nog aan het zoeken ben. Elke avond probeer ik ander materiaal uit dus de voorstelling verandert nog constant. Nu speel ik vooral in Nederland en dat is helemaal anders omdat je daar een echt cabaretpubliek hebt. Daar is het de gewoonte om ongeveer vijftig try-outs te doen. In België heb ik nog maar drie keer gespeeld, maar ik merk al dat het publiek zich meer inhoudt. In Nederland is men veel uitbundiger, de mensen zijn mondiger en hebben minder gêne om te roepen.»

Veto: Heeft je overwinning op het Leids Cabaret Festival veel deuren geopend bij onze Noorderburen?

Aernouts: «Ik heb een impresario gevonden

(persfoto)

die mij daar 'verkoopt' en die kunnen voor veel optredens zorgen. Nu speel ik meestal samen met twee andere cabaretiers in grote schouwburgen voor veel volk. Cabaret is echt een traditie in Nederland, dus je speelt altijd voor 700 mensen. De laatste jaren komt bij ons stand-up comedy op, maar dat is niet echt wat ik wil doen. Ik voel hier soms dat mensen denken dat ze komen kijken naar een stand-up comedian en een kwartier nodig hebben om eraan te wennen dat het dat niet is. De

bedoeling is dat ik mijn liedjes speel, verhalen vertel en tegen oktober een goede voorstelling heb met een begin en een einde.»

SILVY MELODY

Veto: De jury zei dat het lijkt alsof je op het podium geboren bent. Je zou zelfs een verleden hebben als kindster.

Aernouts: «(lacht) Mijn vader had een artiestenbureau en toen ik klein was, maakte ik al plaatjes en ging ik optreden op feesten. Er was toen al zoiets als *Eurosong for kids* en zo was ik ooit de Belgische inzending samen met *Silvy Melody*. Uiteindelijk is er niets van in huis gekomen omdat er problemen waren met de arbeidsinspectie. Ik doe dit dus al vanaf mijn zesde, al neemt het altijd andere vormen aan. Aanvankelijk verwachtte ik helemaal niet dat ik het Leids Cabaret Festival zou winnen. Ik was heel zenuwachtig en de dag van de eerste voorronde stond ik aan het tankstation te twijfelen of ik terug naar huis zou rijden. Maar eens ik eraan begon, ging het vrij vlot en voelde ik dat ik een kans maakte om te winnen.»

Veto: In je voorstelling heb je het over ontrouw en vrouwen vermoorden. Het is blijkbaar een trend in comedy om vrouwen te schofferen.

Aernouts: «Ik voel soms ook dat het te vaak over vrouwen gaat. Het hangt van de avond zelf af, want ik heb ook materiaal dat daar niets mee te maken heeft. Ik heb niet het gevoel dat ik op vrouwen kap, ik stel mezelf ook wel kwetsbaar op. Ik kan misschien beter even veranderen van onderwerp, om daarna opnieuw te zeggen: 'tja, die vrouwen' (lacht).»

Veto: Word je sinds je rol in *Katarakt* vaker herkend?

Aernouts: «Dat is iets heel vreemds. Ik kende Maaïke Neuville (zijn vriendin in de serie, red.) en via haar ben ik bij *Katarakt* terecht gekomen. De opnames zijn ondertussen al twee jaar geleden en waren heel verspreid. Ik ben er toen niet zo mee bezig geweest, ik kwam daar meer als toerist: twee dagen filmen en dan weer twee maanden niet. Ik wist ook niet dat het zo een succes was tot ik met mijn moeder ging eten voor haar verjaardag en mensen me bekeken. Ook op websites van culturele centra waar ik nu try-outs ga doen, staat er altijd: 'de Pool uit *Katarakt*' (lacht). Blijkbaar leeft dat wel onder de mensen. Ik heb de serie in zijn geheel nog niet gezien; ik bekijk het liever achteraf, als het wat uitgedoofd is.»

EENZAAM

Veto: Heb je met cabaret nu je ding gevonden?

Aernouts: «De komende jaren wil ik dit echt proberen te doen. Alles komt een beetje samen: theater en muziek. Bij theater repeteer je twee maanden, speel je het dertig keer en dan is het voorbij. Nu is het meer *work in progress*, je kan de hele tijd dingen blijven bedenken. Ik speel nu ook alleen en niet meer met andere muzikanten. Als de zaal zich geamuseerd heeft en je hebt echt iets kunnen vertellen, dan is dat fantastisch. Anders is het heel eenzaam.»

CARTE BLANCHE VOOR KOMMIL FOO IN VOL PENSION

“Van liefdesliedjes tot vunzige praat”

De gebroeders Walschaerts zijn met hun cabaretshows in Vlaanderen meer dan een vaste waarde geworden. Nu krijgen ze van het Leuvense cultuurcentrum 30CC vrij spel om zelf een week lang de affiche in te vullen. Mich, de jongere broer, legt uit wat er op til staat.

Christoph Meeussen & An Moerenhout

Veto: Hoe komen jullie hierbij, en wat zijn de plannen?

Mich Walschaerts: «Het was 30CC dat ons contacteerde of we geen zin hadden om zelf eens een week curator te spelen. Dat leek ons tof, en we hebben dan naar onze lievelingsartiesten gekeken. Het resultaat van onze zoektocht is dat we nu een erg divers aanbod hebben samengebracht. Er is zowel plaats voor jazz en rock, als cabaret en kleinkunst.»

«Een van de specialere shows komt er door samen te werken met Boudewijn de Groot. Van hem en van ons zijn telkens zeven nummers bewerkt door een klassiek tangoorkest. Het resultaat lijkt ons erg veelbelovend, en we zijn dan ook uitermate benieuwd naar de reactie van het publiek — onze verwachtingen zijn hooggespannen.»

BUSTE

Veto: Welke shows moet een student zeker gezien hebben?

Walschaerts: «Een eerste artieste die ik ten zeerste kan aanbevelen is Katinka Polderman, een vrij jonge Nederlands cabaretière met erg veel talent. Ze weet zowel mooie liefdesliedjes als erg vette en vunzige creaties te brengen, gelukkig met erg veel intelligentie en gevoeligheid. Al durft ze zeker ook haar bek open te trekken. Zeker tegen poppetjes à la Aguilera.»

Veto: Kregen jullie vanuit 30CC bepaalde beperkingen opgelegd?

(persfoto)

Walschaerts: «Eigenlijk mochten we alles zelf kiezen. Dat uit zich in enkele erg speciale projecten. Zo is er de samenwerking met M. (Leuven stadsmuseum dat al enkele jaren verbouwd wordt, red.) Hiervoor hebben we een zestal verhaaltjes ingesproken die in bustes ver-

werkt zitten. In de Sint-Pieterskerk komen die bustes in witte boxen tot leven. Je kruipt alleen in zo'n witte box, en met de hoofdtelefoon kan je luisteren naar wat de figuren te vertellen hebben.»

Veto: De schouwburg trekt traditioneel niet enorm

veel studenten aan. Hoe gaan jullie ze verleiden?

Walschaerts: «Naast Polderman en Boudewijn De Groot denk ik bijvoorbeeld ook aan iemand als Helder. Deze jonge Gentse singer-songwriter trad al heel vaak op in bijvoorbeeld het clubcircuit. Echt heel straf wat hij doet. Daarnaast denk ik nog aan Maarten Van Roosendaal, een collega die liedjes zingt aan de piano. Je kan hem het best vergelijken met iemand als Brel. Dat klinkt misschien wat hoogdravend, maar het is een zeer toffe *pee*.»

TAFELCONCERT

Veto: Doen jullie met zijn tweeën apart ook nog wat?

Walschaerts: «(lacht) Er is ons uitverkocht concert, maar de echte fans kunnen als ze snel zijn nog een plekje bemachtigen bij onze tafelconcerten. Hierop kunnen telkens een dertigtal mensen genieten van een culinaire topmaaltijd, terwijl wij op de achtergrond akoestisch eigen nummers brengen. We zitten net niet op uw schoot, vraag dus zeker uw favoriete liedje aan!»

Heel de week brengt *Kommil Foo* een divers aanbod aan voorstellingen. De volledige agenda en meer uitleg kan u vinden op www.30cc.be

Veto traktaat:
5 duo-tickets
Maarten van Roosdaal

Mail: traktatie@veto.be

Filmfirmament

Darjeeling limited

Wanneer de lichten doven begint de hoofd-film nog niet meteen, allereerst heeft regisseur Wes Anderson een 'kortfilm' voor ons in petto. Al vanaf het verschijnen van de woordjes 'short movie' vrezen we voor de inhoud van wat zal volgen. En volkomen terecht blijktbaar: in tien minuten slaagt Anderson erin ons geen plot voor te schotelen, maar wel al een seksscène en een deuntje dat verbazend snel in je hoofd gaat zitten: 'where do you go to my lovely' van Peter Sarstedt, een liedje dat in de film herhaaldelijk terugkeert.

Ruben Bruynooghe

We blijven niet zo sceptisch wanneer de film echt begint. Niet dat het verhaal van zulk een geniaal kaliber is, maar de verfilming ervan mag best gezien worden. De plot gaat ongeveer als volgt. Nadat Francis Whitman tegen een boom crasht met zijn motor, iets wat later in de film een mislukte zelfmoordpoging blijkt te zijn, vraagt hij zijn twee broers om met hem mee te gaan op een spirituele reis door Indië. Deze reis zullen ze maken aan boord van de *Darjeeling limited*, een trein die heel het land afreist. Het trio heeft elkaar sinds de dood van hun vader niet meer gesproken, dus is de reis ook een perfecte gelegenheid om hun familiebanden terug aan te halen. Hoewel het plan in theorie een goed idee is, blijkt de praktijk moeilijker dan verwacht. Elk van de broers heeft zo zijn persoonlijke problemen: Jack wordt geteisterd door liefdesproblemen en Peter voelt zich niet klaar om vader te worden, terwijl zijn vrouw over enkele weken gaat bevallen. Ook het plan om met de trein te gaan valt al gauw in duigen: Jack verleidt de Indiase treinhostess en wanneer Peter een giftige slang aan boord brengt, worden de broers van de trein gezet. Wanneer ze dan ergens in Indië afgezet worden en alleen verder moeten, begint een onverwachte reis. Langzaam wordt het verloren vertrouwen in elkaar opnieuw hersteld.

BEATLES

Wat Anderson met de sfeer doet is bewonderenswaardig. Het kleurrijke Indië dat op het witte doek wordt geprojecteerd is misschien iets romantischer dan de realiteit, maar het maakt de film wel zeer aangenaam om te aanschouwen. Het gebruik van *slowmotion* beelden op momenten die niets te maken hebben met harde actie of drama is verrassend, maar zeker niet misplaatst. De humor is niet op een storende manier aanwezig, iets wat anders wel vaker voorkomt in een komedie. Owen Wilson, een acteur bekend van films als *You, me and Dupree* en *Shanghai Noon*, is er eentje waar we moeilijk een mening over kunnen vormen, maar in *Darjeeling Limited* zit de rol van Francis Whitman hem als gegoten. We blijven gespaard van de flauwe grapjes die zijn personages normaal maken en zelfs zijn neus is voor ons geen doorn in het oog: het personage dat hij speelt zit namelijk onder het verband. Samen met Adrien Brody (*King Kong*) en Jason Schwartzman (*Marie Antoinette*) zijn de gebroeders compleet. Alle drie zetten ze apart een sterke acteerprestatie neer zonder elkaar daarbij in de weg te lopen. Jason Schwartzman deed ons hier wat denken aan één van de Beatles, en daarin zijn we blijbaar niet de enigen: in de film *Walk Hard: The Dewey Cox Story* speelt hij Ringo Starr.

Steekkaart

Regie: Wes Anderson
Cast: Owen Wilson, Adrien Brody, Jason Schwartzman
Duur: 91 minuten
Release: 19 Maart 2008
Kort: 3 broers op zoek naar spirituele verlichting

studio
L E U V E N

INTERFACULTAIR SONGFESTIVAL VIERT ZILVEREN JUBILEUM

Talent, de droom van de middelmaat

Wedstrijden met liedjes schijnen zwaar te scoren op het kleine scherm. Razend benieuwd trokken wij vorige woensdag naar Het Depot voor het zilveren jubileum van het Interfacultair Songfestival. Men had ons op het hart gedrukt niet al te kritisch te zijn, maar helaas was *Veto's* drugsvoorraad net uitgeput.

Nathalie Hoes & Geert Janssen

Geheel *down to earth* werden we verwelkomd door Stubru-diva Libelia De Splenter, die het reglement kwam afdreunen. Elke deelnemende groep moest een cover kiezen uit een aanbod van vier nummers. Groepen die het *Rock Rally* circuit al een tijdje achter zich hebben gelaten zoals The Killers en Admiral Freebee. Daarnaast mochten alle groepen nog drie andere nummers uit hun omvangrijke repertoire brengen. Een professionele jury (leden van Les Truites, DAAU, Red Zebra en Yevgue-ni) zou de optredens naar waarde schatten.

BLOTEVOETENFOLK

Indian Summer mocht in naam van Babylon het ijs verpulveren. Zij deden dit met symfonische blotevoetenfolk die ons naar de hippietijd terugkatapulteerde. De dwarsfluit bracht het legendarische duo Miek en Roel in herinnering en dat kan toch niet de bedoeling zijn. Eerlijkheid gebiedt ons te zeggen dat het gezelschap wel beschikte over deftige nummers. Helaas had Het Depot geen kampvuur om rond te zingen, al waren er wel kaarsjes voorzien. Het jurylid van DAAU was zo onder de indruk dat hij speciaal voor Indian Summer een extra studiodag in de prijzenpot propte. Give In vertegenwoordigde Geos met strakke *metal* en flardjes melodie. De frontman trok middels verwijfde moves de aandacht naar zich toe. De bassist counterde met een *Flying V* en de buitensporig enthousiaste drummer sloeg regelmatig de cimbalen omver. Net toen alles in orde leek te komen, torpedeerde Give In zichzelf met een halvegare *powerballad*. Aan de buitensporig enthousiaste drummer zal het alvast niet gelegen hebben.

ELFJE

Deafinitely Mute verdedigde de kleuren van VTK. Met de *übercoole* bassist willen we ons wel settelen, zodat hij ons dagelijks kan entertainen met hun cover

(foto Christophe Meussen)

van *Favorite Game*. De frontman die zich Jimi Hendrix waande en de halfnaakte drummer zullen slechts zelden uitgenodigd worden. Het doofstomme gezelschap speelde vrij strak, maar de aanslepende nummers met kleurloze zang waren niet beklijvend. De revelatie van de avond was Lau, afkomstig uit de Medicahoek. De blonde frontvrouw had een schare fans met zich meegebracht en ook wij zagen haar graag bezig. Zoals het een goede songsmid betaamt, had Lau zich toegelegd op fijne countrypop met doorleefde teksten. Ze werd daarbij ondersteund door een mannelijk trio dat zich in dienst stelde van de song. Als een blond elfje met hese stem betoverde ze de zaal, wat ons de abominabele geluidskwaliteit even deed vergeten. Ze werd geheel terecht als winnaar aangeduid: haar prettige verschijning was ook de mannelijke jury niet ontgaan.

GOKCHINEES

Chebull is goed op weg om het huis-orkest van LBK te worden. Het viertal mixte zonder gêne flarden *Favorite Game* door hun versie van *Somebody Told Me*. Daarop volgde een licht funky nummer, een aangenaam parlando. Het ska-uitstapje als afsluiter was enigszins misplaatst. De toejuichingen waren er niet minder om, maar ze speelden dan ook een thuismatch met LBK als organisator. De jury beloofde hen met de derde plaats. Het zelfverzekerde Johnny Berlin verde-

digde de eer van Politika. Een originele groepsnaam staat helaas niet garant voor een dito optreden. Het kwintet beschikte over een *line-up* van drie gitaren maar deed amper iets met die *wall of sound*. De Franz Ferdinand dassen konden de aandacht niet afleiden van de enerverende duo-zang. De hippe zanger zou zich ook beter concentreren op zijn stem dan op zijn kapsel. Johnny Berlin ging echter lopen met de publieksprijs. *Ain't democracy a bitch?* Ook de jury zag blijbaar iets dat wij niet zagen of was omgekocht door de gokchinese. Johnny Berlin had de *attitude*, nu nog goede songs.

SLAAPLIEDJES

"Het beste moet nog komen" is een optimistisch levensmotto dat helaas niet geldt voor het IFS. Als voorlaatste trad het kneusje van de avond aan: Cortex Crash voor NFK. Een ad hoc combo dat zich focuste op covers. Ter compensatie droeg de zangeres een beeldig jurkje en werden er rozen uitgedeeld. Als afsluiter werd Novastar nagekweeld: *Where did we go wrong? By covering this song*. Ten slotte kwam *Fudgicals* ons in naam van Merkator geselen met stevig gitaarwerk. *Einstein Brain* werd ein-de-lijk van stal gehaald, maar *speedy* en rommelig afgeramd. *Fudgicals* klonk een beetje als Nirvana dat zich aan slaapliedjes waagt.

UNIVERSITAIR SYMFONISCH ORKEST

Zatte schotten en piraten

Sinds we in de muziekschool de hoop opgaven om ooit een topsolist te worden, staat onze interesse voor klassieke muziek maar op een laag pitje. Maar na een overdosis foute *nineties*-muziek in de fakbar, klinkt een concert van het USO (Universitair Symfonisch Orkest) wel aanlokkelijk.

Nathalie Hoes

"Het USO zal altijd het USO zijn", stelt de presentator bij aanvang van de voorstelling. Een muzikale doorsnede van een studentengeneratie. Het orkest staat er elk jaar opnieuw, met vers bloed in de rangen. Dat ze een trouwe *fanbase* hebben opgebouwd, wordt duidelijk in een tot aan de nok gevulde Pieter De Somer aula. De sfeer is eerder uitgelaten en er wordt ge-

floten en gejoeld. We zien het koningin Fabiola niet meteen doen, maar het blijft natuurlijk een studentenvoorstelling. Toch zitten er niet enkel studenten in de zaal: menig musicus heeft naast vrienden ook de bomma weten te overtuigen.

De voorstelling begint met het derde pianoconcerto van Rachmaninov, volgens de musicologe naast ons een zeer moeilijk stuk. Soliste van dienst is Barbara Baltussen, een professionele pianiste die zich doorheen het werk van deze Russische componist worstelt. In lichtblauwe jurk onderscheidt ze zich van de pinguïns met vlinderdassen in het orkest. Het is heel indrukwekkend om een symfonisch orkest bezig te zien en te horen. En ook leken zoals wij beseffen dat het USO een hoog niveau haalt, zeker als je bedenkt dat het veelal niet-professionele muzikanten zijn en de bezetting zo vaak verandert. Het

stuk vraagt bijzondere concentratie van zowel het orkest als het publiek. We merken ook al snel dat het *not done* is om te applausseren tussen de verschillende delen van het concerto.

Na de pauze wordt het programma iets luchtiger. "An Orkney Wedding" van Davies verklankt een Schots trouwfeest met zatte nonkels en een doedelzak. De bekende "Porgy & Bess Suite" toont hoe Gershwin jazz naar de concertzaal bracht. Wanneer het uitzinnige publiek om bisnummers smeekt, waagt het USO zich aan een avontuurlijk uitstapje. De percussionisten lijken alvast tevreden dat ze eens mogen doormerken op de soundtrack van "Pirates of the Caribbean". Nooit hebben wij de hele Pieter De Somer aula zo geboeid gezien en dat allemaal voor het USO. En ook een beetje voor de gratis Lefte achteraf.

PROJECTWEEK ARCHITECTUUR

Existenzmaximum goes underground

Existenz, de projectweek die elk jaar door de eerste masterstudenten van Burgerlijk Ingenieur-Architect in elkaar wordt gebokst, stond dit jaar in het teken van de *underground*. Architectuurlezingen in het STUK, werfbezoeken, een modeworkshop en aerobics waren maar enkele ingrediënten van dit divers concept dat donderdagavond werd afgesloten met een bom van een cocktailparty.

Vincent Fobelets

Steeds meer mensen vinden hun weg naar de steden. Ondergrondse locaties voor metro, trein en feestjes zijn een nieuwe manier geworden om de stedelijke ruimte zo efficiënt mogelijk te benutten. *Existenzmaximum* was de gelegenheid om deze actuele vorm van architectuur en diens mogelijkheden in de spotlights te zetten. De studenten van de eerste master architectuur aan de K.U.Leuven namen de hele organisatie op zich, van gebouwen zoeken tot architecten en sponsors bemachtigen voor de verschillende lezingen en workshops. Het hoofdkwartier van dienst was een van de eerste

modernistische gebouwen van België, een oud *Inbev* gebouw gelegen in de Vaartkom.

Working with the masters was een van de workshops die de revue passeerden. Hierin gingen studenten aan de slag met enkele gerenommeerde architecten om samen een concrete opdracht uit te werken. Elk team, gevormd door een architect en enkele studenten, kreeg dezelfde opdracht: "renoveer het oude *Inbev*-gebouw voor Existenz". Boeiend hieraan was natuurlijk het interactief brainstormen met vaste waarden in de sector.

MODE

Toch waren niet alle activiteiten gericht op toekomstige stedenbouwkundigen. Ook de minder architecturaal getalenteerde medestudent kwam aan zijn trekken, bijvoorbeeld in de *TaPeD*-workshop of de modeworkshop. In deze eerste activiteit werd er beroep gedaan op de creativiteit van de studenten. Voornamelijk tape, maar ook wat karton en krantenpapier, werden op tafel gelegd en er werd gevraagd de verbeelding de vrije loop te laten. Zo ontstonden hieruit de meest originele creaties. In de modeworkshop werden naaimachines, lap-

pen stof, naald en draad voorzien, die de deelnemers tot laptopzakken en handtassen konden omvormen. Een iets meer gekanaliseerde opdracht, maar toch leuk. Soms hadden we de indruk dat er meer moeite was besteed aan de inkleding dan aan de inhoud of begeleiding, maar dan herinnerden we ons dat we hier voornamelijk waren om plezier te maken. De eerlijkheid gebiedt ons toe te geven dat onze zelfgemaakte laptoptas niet meteen geschikt is om zijn oorspronkelijke functie te vervullen.

Nadat alle activiteiten waren afgerond, was het donderdagavond tijd voor een knaller van een afsluiter: honderden jongeren zakten af naar de Vaartkom voor een cocktailfeestje met *afterparty*, waar onder andere *Ed&Kim*, *U&Me*, *Commonplace* en *Moulinex* de sfeer opkrikten tot ver boven de *underground*. De kille fabriekskrochten werden opgewarmd door het Leuvense studentenvolk. In tegenstelling tot de rest van de week wist het druilerige weer deze keer niemand af te schrikken en was het feestje een succes, met als bewijs de lange rij wachtenden aan de ingang. Kortom, de existenz-week werd in stijl afgesloten. Wij kijken al uit naar volgend jaar.

AANSTORMEND TALENT (3) : MICHEL VANDEVELDE

"Vogels die vliegen"

Er wordt wel eens smalend gedaan over Leuven als (cultuur)stad: "Daar zitten alleen zuipende studenten". Maar wij weigeren deze stelling voor waar aan te nemen en zullen het bewijzen ook. Elke week duikt *Veto* in de Leuvense visvijver van jonge beloftes en laat hen aan het woord over hun kunstvorm en inspiratie. En wat is er vinniger dan een jonge danser als Michiel Vandeveld die met *FABULEUS* de podia onveilig maakt?

Elke Desanghere

Als laatstejaarsstudent secundair onderwijs met een uitgebreid palmares waarvan we even moeten slikken, kunnen we Michiel Vandeveld allesbehalve 'groen' noemen. Al op zijn dertiende kwam hij terecht bij *FABULEUS*, dat zich zowel met dans- als theaterproducties bezig houdt.

In zijn jonge carrière heeft hij al in verschillende voorstellingen gedanst en er een aantal zelf gemaakt. Voor het komende seizoen staan nog projecten op stapel zoals *Gender Blender* van Randi De Vlieghe en *Mankements de Nature* een bouwproject op Scheld'apen. Op dit moment werkt hij volop aan zijn nieuwste voorstelling *Operaleen werkstuk*, samen met Jozef Wouters en zijn broer Menno Vandeveld.

CIRCUS

Veto: Hoe ben je zo vroeg bij *FABULEUS* terechtgekomen?

Michiel Vandeveld: «Ach, de meesten volgen al veel langer dansles. Ik begon met dansen nadat ik *Foi* van Sidi Larbi Cherkaoui had gezien. Ik dacht: dat wil ik ook doen! Helaas waren de lessen bij *FABULEUS* al een half jaar bezig zodat ik me enkel kon inschrijven voor een auditie. Ik had nog nooit gedanst, enkel circus gevolgd. Na lang twijfelen hebben ze mij toegelaten.»

Veto: Wat is dans voor jou?

Michiel: «Voor mij ontstaat alles uit beweging. De mens bestaat uit beweging. Op podium vergroot ik dat dan, of juist niet. Beweging is ook een middel om te communiceren. Ik ben geen "prater", dus zoek ik andere manieren om mij te uiten. Hoofdzakelijk gebeurt dat met dans, omdat dat het meest directe is wat een lichaam kan doen. Soms doe ik dat door iets te schilderen of een verhaal te schrijven, iets te bouwen of te knutselen.»

GEVEN

Veto: Wat houdt *Opera* / een werkstuk precies in?

Michiel: «Er zijn drie mensen en hun doel is de schoonheid van de wereld en van de natuur te tonen, én dat de mensen het ook echt geloven! We tonen de natuur die verandert, vogels die vliegen. En dat escaleert. Het zal een voorstelling zijn met dingen die we hebben gebouwd en die kunnen bewegen, met dans, live muziek en misschien tekst.»

(foto Christine Laureys)

Veto: Hoe zie jij de toekomst?

Michiel: «Ik wil blijven doen wat ik het liefst doe: dansen en dingen maken. Zo geef ik iets aan de mensen in de hoop dat ze er zelf iets mee doen. Er kwam eens een heel deftig koppel bij ons thuis dineren. Jozef, Menno en ik hadden toen een pand "gekraakt" om te kunnen repeteren en waren dat aan het inrichten. We vertelden de gasten over onze plannen en stelden voor om eens te komen kijken. De man was verontwaardigd maar toen hij zag waar we mee bezig waren, vielen zijn vooroordelen weg. Toen we wat werkten, begon die man plots mee te helpen. Dat is wat ik bij mensen wil bereiken. Ik reik hen een voorstelling/actie/verhaal aan, waardoor ze nadien misschien zelf beginnen te knutselen of te dansen of iets te bouwen. Of waardoor ze beginnen na te denken.»

INTERFACULTAIR
THEATERFESTIVAL:
HISTORIATONEELGeeuwen van
de oorlog

Spannend, boeiend, fascinerend, prachtig, aangrijpend: deze woorden zal je niet in deze recensie lezen. Het Historiatoneel is een beetje zoals *den oorlog*: wie het heeft meegemaakt, wil het zo snel mogelijk weer vergeten.

Bo Vanluchene

De Schotse, excentrieke schrijver J.M.Barrie is voor ons onlosmakelijk verbonden met Johnny Depp in *Finding Neverland*, maar voor Kate Winslet in onze gedachten opduikt, richten wij ons snel op de tekst van diens *Echo's van de oorlog*. Dit is het stuk dat studentenkring Historia naar aanleiding van het Interfacultair theaterfestival voor haar rekening heeft genomen. Al snel komen we tot de conclusie dat de dialogen hadden kunnen schitteren op de bühne — ware het niet dat ze gebracht werden door studenten.

Het programmaboekje van de voorstelling is een weerspiegeling van het anachronisme dat de student is: eerst het obligate gedicht van Siegfried Sassoon, even later de tekst van 'One' van Metallica om te eindigen met reclame voor de Feestweek van Historia. De 'bloedspatten' op de aankondiging kunnen we wel smaken, maar een originele benadering van de oorlog vinden wij ook in het stuk zelf niet. Er zijn de gewonden, de huisvrouwen, de vaders. Er is het sigarendoosje met *Roken is dodelijk* erop.

I LOVE LUCY

Kringen die het op veilig spelen en een oud, degelijk stuk haast onbewerkt brengen, moeten het hebben van hun acteerpresetaties. Het is duidelijk dat de geschiedenisstudenten bij deze beter hadden geopteerd voor ingekorte dialogen en een iets minder Hollandse vertaling van het origineel. Zo praat Hugo Serwy (Dominee Torrance) alsof hij voortdurend een nummer 2 wil gaan deponeren in de toiletten en wordt het onbedoeld komisch wanneer Leander Van Reeth (Robert Don) op een *I Love Lucy*-wijze de geest van zijn overleden zoon groet: "Fred!" Ook de kinderziektes van de acteurs heeft regisseur Daisy Colman niet weten weg te werken: vertel je een verhaal door recht te staan, te wiebelen en af en toe opzij te kijken naar degene aan wie je het vertelt?

Gelukkig zit er humor in het toneel: er is bij het poederen van de voeten van geest Fred geen rekening gehouden met een omhoogkruipende broek bij het zitten, de dominee die passeert langs het 'raam' lijkt op een hilarische fout van een achter het gordijn wachtende acteur en onze fantasie reikt niet ver genoeg om het harken van de vloer zonder slappe lach aan te zien.

Krijgt in elk geval geen *flosj* voor beste actrice: Evi Winand (Vanessa). Zelfs de acteurs van *Sara* zouden aanstoot nemen aan haar *overacting*. En ze schudt zo met haar rok dat je er soms zelfs in de belachelijk steile Soetezaal van STUK nog onder kan kijken. Typisch voor Historiatoneel is ook dat er soms grappen in het stuk voorkomen waarbij er eigenlijk met de acteur gelachen wordt — het gros van de mannelijke acteurs heeft nu eenmaal lang haar.

Om te eindigen met een positieve noot, wijzen wij er graag op dat er goed gebruik wordt gemaakt van het podium, wat de lange dialogen wel eens pleegt te verlichten. Toen Barrie het schreef, was *Echo's van de oorlog* vast erg goed en ontroerend — in een kringtoneel... niet.

Kort Cultuur

Win Arid tickets

Veto geeft 5 duotickets weg voor Arid. Het is vijf jaar lang stil geweest rond deze Humo's Rock Rally-finalisten, maar nu is Jasper Steverlinck teruggekeerd naar het modernest. Ze zijn vastbesloten hun eerdere succes te evenaren. Wil je erbij zijn op donderdag 20 maart in Het Depot? Stuur een mailtje naar traktatie@veto.be en wie weet win je één van onze duotickets.

Meer info op www.hetdepot.be — of mail meteen naar Veto

Vol Pension met Kommil Foo

Wat er gebeurt als Kommil Foo het een week voor het zeggen heeft? Dat kan je vaststellen van dinsdag 18 tot en met zaterdag 22 maart. *Vol Pension* is een week die 30CC voortaan elk jaar bewust uit handen geeft — een braakliggend stuk waarvan het programma van A tot Z wordt ingevuld door een gast. Hij of zij speelt zelf een hoofdrol en kiest de rest van de bezetting.

Kommil Foo heeft alvast gezorgd voor een gevarieerd menu. Een tangospecial met Boudewijn De Groot? Een rariteitenkabinet van Jan De Smet? Sprekende koppen? Enkel *Kommil Foo in Concert* is al uitverkocht — voor de rest zal je je moeten haasten.

Meer info op www.30CC.be

The Key Players

Muziekcentrum Het Depot organiseert op woensdag 19 maart voor de tweede maal *The Key Players*, een verhelderende interviewreeks die een podium geeft aan de mensen achter de artiesten. In december 2007 opende *The Key Players* met de managers van dEUS (Christian Pierre) en Gabriel Rios (Christoffel Cocquyt). Aflering 2 belicht de platenbazen met gasten Erwin Goegebuer (hoofd van *EMI Music Belgium*) en Philippe De Grootte (van onafhankelijk label *Bang! Music*).

Led Zeppelin kwam weer samen ter ere van Ahmet Ertegun, de overleden oprichter van Atlantic Records (en dus niet voor het geld). Het is dus een bezigheid die iets teweeg kan brengen. Toch lijkt het vandaag een beroep met heel veel knelpunten. Het nut van platenfirma's wordt in twijfel getrokken. Al blijven ze wel bestaan. Zijn platenbazen de laatste der Mohikanen? Of kapiteins die een zware storm kunnen bezweren?

Meer info op www.hetdepot.be

Archief Walter De Bock uitgebreid

Eind 2006 liet de Leuvense journalist Walter De Bock een noemenswaardig archief na aan het Universiteitsarchief van de K.U.Leuven. Dit zal nu worden uitgebreid met boeken en documenten die De Bock nog bij hem thuis bewaarde. Deze zullen volgens de nieuwsbrief van de Vrienden van de Universiteit in de loop van dit jaar geïntegreerd worden in de inventaris.

Eind vorig jaar overleed Walter De Bock na een jarenlange strijd tegen de ziekte van Alzheimer.

Het Depot en Marktrock

Geen nieuws: muziekcentrum Het Depot gaat niet in zee met Marktrock, ondanks de geruchten dat het een deel van de programmatie van het festival op zich zou nemen. Dat Marktrock in samenwerking met The Entertainment Group besloten heeft Marktrock terug te verplaatsen naar de Oude Markt, zou echter wel op waarheid berusten. Vorig jaar stond het hoofdpodium immers voor het eerst op het La-deuzeplein. Daar men last had van een kleinere opkomst, was het toen moeilijk voor sfeer te zorgen op dat grote plein. Terug naar de roots dan maar.

(bv)

Pieter Fannes stelt tentoon 10/04 tot 30/05 in Brantijser Antwerpen

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

KULEUGEN

Maandag 17 maart 2008 — jaargang 3 — 2007-2008 — nummer 18 — www.kuleugen.be

MARC VERVENNE IN EVOLUTIEDEBAT!

Studenten Theologie ongerust

Op dinsdag 18 maart vindt in het Maria-Theresiacollege een panelgesprek plaats over evolutietheorie. Naast bioloog Dirk Draulans en professor Johan Braeckman neemt ook rector en theoloog Marc Vervenne deel aan het debat. Studenten Theologie spreken openlijk hun ongerustheid uit over Vervennes deelname. Zij stellen zich vragen bij zijn dubbele rol in deze discussie en roepen op om een extra misviering in de Collegiale Sint-Pieterskerk bij te wonen.

Volgens bronnen binnen de faculteit Theologie zou Vervenne een dubbele standaard hooghouden. Tijdens gesprekken met professoren uit de positieve wetenschappen zou hij zich positief uitlaten over Darwin en diens evolutieleer. In theologenkringen zou hij echter resoluut voor de bijbel kiezen. Nadat bekend raakte dat de Gentse professor Johan Braeckman 200.000 euro krijgt toegewezen om het creationisme te bestrijden, zou Vervenne 10.000 euro, gesprokkeld uit de

universiteitskas en stoeltjesgeld van de Sint-Pieterskerk, hebben aangeboden aan professor Didier Pollefeyt om het creationisme te verdedigen tijdens college-uren. Pollefeyt is niet toevallig de grondlegger van de Thomaswebsite van de K.U.Leuven.

HYPOCRIET

De studenten Theologie zijn ongerust over de hypocrisie van Vervenne en hopen dat hij niet de evolutionaire zijde verdedigt tijdens het debat. "Hij zou dit enkel doen omdat hij gebukt gaat onder de druk van seculiere collega's en niet zijn hart volgen," aldus een bron. Om te voorkomen dat Vervenne, die gekend staat om zijn al te snelle toegiften en onstandvastig karakter, al te snel zwicht onder de evolutionaire druk, hebben de studenten aangeboden om via een oortje informatie en bijbelse verzen door te spelen tijdens het debat. Ze hebben ook angst dat het Vaticaan, voor wie de K van onze Alma Mater almaar meer wankelt door 'godslasterlijke onderzoeken' aan bepaalde faculteiten, zich tegen onze universiteit zal keren.

"Dat zou ondraaglijk zijn voor mij en mijn jaargenoten," zucht dezelfde bron. De studenten vinden Vervenne veel te seculier in zijn rol als rector en ze zien zijn deelname aan dit debat als een regelrechte kaakslag in hun gezicht.

Opmerkelijk is dat de studenten — althans niet publiekelijk — niet ontkennen dat geloof en wetenschap elkaar uitsluiten. Toch benadrukken zij dat "we vooral God niet mogen vergeten, want wat als Hij wraak neemt?" Darwin wordt beschouwd als "een gevaarlijk manneke" en voor hen stamt Vervenne, ondanks zijn menselijke tekortkomingen, wel degelijk van God af en niet van een aap. Ook hebben zij het erg moeilijk met de receptie na het panelgesprek. "Dat is echt ongehoord in volle vastentijd! Nog geen week nadat het nieuws uitgebracht werd dat minister Vandembroucke een imamopleiding aan de Vlaamse universiteiten wenst, is dit alwéér een aanval op de katholieken en onze K!"

Op de faculteit Biologie wordt het nieuws van de ongeruste theologen met hoongelach onthaald. Voor de biologen is Darwins evolutieleer een onmiskenbaar feit.

Het duidelijkste voorbeeld dat de mens van de aap afstamt, is volgens hen Dirk Draulans, die ook deelneemt aan het debat. "Draulans schiet in het rond als een bonobo en lost elk conflict met een vrouw op door met haar in bed te duiken. Dat is zeer overtuigend bewijsmateriaal dat de mens van een dier en niet van God afstamt." Bovendien, zo klinkt het, slaagt Draulans erin om onvruchtbare tv-presentatrices zwanger te maken. Stemmen gaan dan ook op om Draulans' zaad te gebruiken in fertiliteitklinieken. Ook Marc Vervenne spreekt volgens hen de evolutietheorie niet tegen. Volgens de biologen kan het ontegensprekelijk bewezen worden dat Vervenne van de aap afstamt, zij het niet van de bonobo, maar wel van de chimpansee die echtelijk zeer trouw is.

Voor rellen hoeft niet gevreesd te worden, want de studenten Theologie zullen de avond in de Sint-Pieterskerk doorbrengen in een extra misdienst vanaf 20.00. Volgens bronnen zullen zij wel onopvallend knoflook en duivelsdrek verspreiden in auditorium MTC1 00.03 waar het controversiële debat zal plaatsvinden. (phg)

ZALIG ZIJN DE ARMEN VAN GEEST (OM MEE TE LACHEN)

De Nederlandse komiek Micha Wertheim maakte vorige week een bijzonder pijnlijk optreden mee: minutenlang lachte hij zo meedogenloos met een gehandicapte — pardon: persoon met een fysieke functiebeperking — uit het publiek, dat alle toeschouwers de zaal ontstemd verlieten. Wertheim gaf achteraf te kennen dat hij niet wist dat de man in kwestie daadwerkelijk gehandicapt was, maar het kwaad was al geschied. Nader onderzoek leert dat gelijkaardige situaties ook dichterbij huis voorkomen. Aan de K.U.Leuven, bijvoorbeeld. Een overzicht van de drie meest in het oog springende gevallen.

3: Professor Hermans doceerde al jaar en dag Polemologie aan zijn faculteit, altijd zonder veel problemen. Tot hij tijdens een les plots een studente zag zitten met een kindpop op haar schoot. Hij maakte enkele torfsiaanse kwinkslagen, zonder al te veel succes bij zijn studenten en ging toen een stap verder: hij hoonde de studente om haar poppenliefde en maakte zich zelfs vrolijk om de lelijkheid van de pop. Pas toen zijn zesendertig studenten met slaande deuren de aula verlieten en de

hulende studente voorbij hem passeerde, zag hij dat de pop in werkelijkheid een onvolgroeide Siamese tweeling was die bij de studente uit haar buik groeide.

Sindsdien brengt professor Hermans het grootste deel van zijn tijd door in zijn tuin.

2: Professor emeritus Urbanus Vermeulen herinnert zich zijn pijnlijkste moment als docent Ottomaanse, Moorse, Turkse en Arabische Geschiedenis nog glashelder: "Ik was net met vuur aan het illustreren hoe de Spanjaarden onder Filips II de Moren letterlijk het bloed van onder de nagels haalden. Misschien vonden mijn studenten dat ik wat licht ging over de vreselijke folterpraktijken die de *reconquistadores* erop nahielden, want ze begonnen al halvelings te morren, zodat ik me genoodzaakt zag mijn toevlucht te nemen tot humor om de situatie te ontzenuwen. Ik sprak een meisje met een doek op haar hoofd aan en vroeg haar naar voren te komen. Bij wijze van grap deed ik enkele martelingen na bij haar — natuurlijk niet echt, bij de Moren deed het veel meer zeer. Tezelfdertijd

deed ik, zoals elke zichzelf respecterende wetenschapper dat zou doen, wat meewarig over het minimale vermogen van de islamieten om pijn te verdragen. Terwijl onze vleesgeworden God potdorie dagen aan een kruis heeft gehangen! Enfin, achteraf bleek dat dat meisje zelf een moslima was, wat de verontwaardiging van de aula wel verklaarde. Maar hoe kan ik weten welke religie iemand aanhangt als ze zich onder een hoofddoek verstopten?"

1: De pijnlijkste ervaring die we konden opsporen is die van huidig rector Marc Vervenne. Volgens getuigen pestte de bijbelwetenschapper meermaals en doelbewust studenten die de 'g' en de 'h' wél behoorlijk konden uitspreken en niet spraken alsof ze Salomon zelve waren. De getraumatiseerde slachtoffers durfden nooit klacht in te dienen, maar zijn nog steeds in behandeling. De rector excuseerde zich pas toen hem duidelijk werd dat het voor bewoners van dit deel van het land niet meer dan normaal is dat die twee consonanten duidelijk van elkaar onderscheiden worden.

K.U.Leuven schendt mensenrechten

Het openen van een afdeling van de K.U.Leuven in China doet nu al veel stof opwaaien. De universiteit is immers al langer actief in China en mensenrechtenorganisaties zijn dan ook ziedend vanwege de heersende hypocrisie. De opening van een "officieel" filiaal dient zo te horen om zand in de ogen van de publieke opinie te strooien. Tevens probeert de K.U.Leuven het project nu al succesvol af te schilderen door de trek naar het Oosten onder leiding te plaatsen van J. Lernout en P. Hauspie.

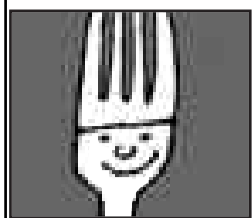
De Leuvense universiteit heeft allesbehalve een propere lei als het gaat om buitenlandse filialen. Zo vormt de uitbuiting van de lokale Congolese bevolking in de vijftiger jaren nog altijd een bloederig zwarte pagina in de annalen van de universiteit. Vooral de professoren Rubberologie, Mijnbouw en Franse taalkunde hebben er lelijk huisgehouden.

Dat de K.U.Leuven ook al een tijdje in China actief was, was een publiek geheim. Een uitgelekt felicitatiekaartje van Mark Parker, CEO van Nike, aan naamgenoot Vervenne lichtte al een tipje van de sluier. Vervenne werd geprezen voor de uitstekende organisatie van de *sweatshops*. In deze metalen schuren worden aan de lopende band artikels, doctoraten, verbeterwerk, columns voor De Morgen en Campuskranten afgeleverd door honderden uitgebuite werknemers.

"De kwaliteit van het onderwijs steeg zienderogen, maar de ethische consequenties wegen toch zwaarder door," reageerde Unicef al. Ook het opkomende studentenprotest staat in veelzeggend contrast met de stilte die het academisch personeel omhult.

3	6		7	1		5	
	7	4				9	
		8					
	5		4	3		1	
			2	7	8		
		9		6	5	4	
						5	
8						9	3
	1		9	3		6	4

Menu van de week in Alma 1-2-3

17 - 21 maart 2008

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Groentesoep met spekjes	0,70
Zuiderse vissoep	1,80
Vleesballetjes in tomatensaus en friet	2,40
Vegetarische loempia met Indische saus en gewokte groenten	3,30
Kalkoen van de Oost-Indiëvaarder	4,65
Rumpsteak met groene pepersaus, oventomaat en kroketten A1+A3	4,65
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,70
Koninginnenhapje A3	3,30

woensdag

Seldersoep	0,70
Groentesoep	1,80
Hertoginnenkrokant met erwten en wortelen A1+A2	2,40
Bloemkool-kaasburger met Vera Cruz-groenten	3,70
Lasagne	3,70
Gebakken visfilet met bearnaisesaus en broccoli	4,65
Koninginnenhapje A1+A2	3,30
Spaghetti bolognese	2,40/2,85

donderdag

Kervelsoep	0,70
Zuiderse visserssoep	1,80
Kippenbout met Provençaalse saus A2+A3	2,40
Papardelle, gewokte groenten en tomaten-koriandersaus	3,70
Witloofgratin	4,30
Hongaarse goulash met kroketten A2+A3	4,65
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	3,70
Spaghetti bolognese A1+A2	2,40/2,85
Koninginnenhapje A3	3,30
Rumpsteak A1+A2	

vrijdag

Tomatensoep met balletjes	0,70
Hutsepotssoep	1,80
Romige blanquette met champignons en gebakken aardappelen A1+A3	2,40
Groentetaart	4,65
Krokant gevogeltelapje met bearnaise en printaniëregroenten	4,30
Koninklijk vishapje	3,70
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	3,70

Vanaf nu kan je in al onze restaurants een filmticket bekomen voor slechts 5 euro!

Daarmee krijg je van **maandag tot vrijdag** toegang tot om het even welke prent in Kinopolis. De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg, Justus Lipsius** en **pauscollege**

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

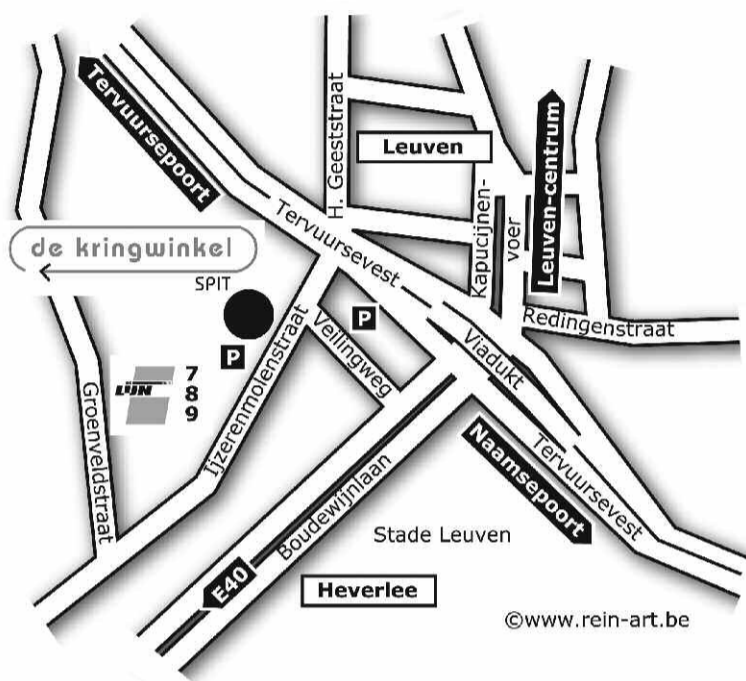
De Kringwinkel SPIT:
IJzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

AD FUNDUM!

Elke
dinsdagavond
tussen 8 en 10

Studentenradio
op het ritme van

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

Veto werft aan:

- Schrijvers
- Fotografen
- Nalezers
- DTP-ers
- Caters voor eindredactie
- Biermanagers
- Roddelaars
- Dé hacker

Iedereen welkom!

op een redactievergadering
vrijdag 16uur op het 1ste verdiep
van het 's Meier. Meer info:
mail veto@veto.be

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 LeuvenTel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.beJaargang 34
Nummer 18
17 maart 2008

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Maarten 'Hot Marijke' Goethals

Redactiesecretaris & V.U.:

An 'Danny Fabri Jr' Moerenhout (adres idem Veto)

Redactie:

Lisa 'Pamela Anderson' Develtere, Nathalie 'Lexington Steele' Hoes, Ken 'Kelly Monaco' Lambeets, Roel 'Laura Lust' Moeurs, Bram 'Sylvia Saint' Vanoirbeek & Alexander 'Aria Giovanni' Vrijhof

Medewerkers deze week:

Pieterjan 'Kim Holland' Bonne, Robin 'Peggy Jones' Broos, Ruben 'Briana Banks' Bruynooghe, Els 'Jack Black' Dehaen, Jelle 'Nina Hartley' Dehaen, Wim 'Linda Lovelace' Driessens, Sebastiaan 'Shannon Wilsey' Holslag, Simon 'Kyla Cole' Horsten, Katleen 'Jeff Stryker' Gabriëls, Christine 'Rocco Siffredi' Laureys, Eric 'Shay Laren' Laureys, Christoph 'Carmella Bing' Meeussen, Kristof 'Bianca Dark' Muylaert, Ward 'Alana Dante' Neyrinck, Maud 'Peter North' Oeyen, Ide 'Ron Jeremy' Smets, Kris 'Jenna Jameson' Vanelderen, Bo 'Dennis Black Magic' Vanluchene, Stephanie 'John Holmes' Verbeke & Maartje 'David Duchovny' Swillen

Cartoons:

Negu, Sh3L14C & Pieter Fannes

DTP:

Robin Broos Christoph Meeussen, An Moerenhout & Roel Moeurs

Eindredactie:

Nathalie Hoes, Kristof Muylaert & Roel Moeurs

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@loko.be

016/22.04.66

Drukkerij:

Kempenland (Herentals)

Oplage:

9000 exemplaren

ISSN-nummer:

0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro

Buitenland: 25 euro

Overschrijven op rekeningnummer:

001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, favoriete tegenspeler) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mails-gewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht vrije tribunes en lezersbrieven in te korten.

Scorpio: menu van de week

MAANDAG

Netwaves (20-21u):

- Netwaves goes electro
- Interview met Franck Raveau (Valiza Tools netlabel)

DINSDAG

Camera Obscura (19-20u):

- Festival van de Fantastische Film: interview
- Interview met regisseur Geoffrey Enthoven (Happy Together, Vidange Perdue)
- Recensies + sneakverslag
- Filmtickets te winnen

De Geluidsarchitect (20-21u):

- Nieuwe releases van A Silver Mt Zion, Daturah, Paramount Styles,...

VRIJDAG

Sterrenplaten (20-21u):

- Samplers van het Domino-label te winnen met o.a. Animal Collective, Von Südenfed, Sons & Daughters, Steve Reid, Stephen Malkmus,...

ZONDAG

Treuzelradio (11-12u):

- Leerlingen van het 3e leerjaar van de Sint-Jansschool maken radio: heruitzending

Berichten

LOKO zoekt een beheerder voor fuifzaal Albatros

Wat wordt er van je verwacht?

Je staat in voor het beheer van een middelgrote fuifzaal gelegen in Leuven. Daarbij sta je in voor het volledige dagelijks bestuur. Dit omvat onder andere: het selecteren en begeleiden van vrijwilligers, de coördinatie van de evenementen, instaan voor een goed onderhoud van de zaal, contacten met de administratieve en politieke overheid onderhouden. U rapporteert aan de Raad van Bestuur van de vzw.

Wat zijn je troeven?

Je bent in staat tot zelfstandig werken en leiding geven. Je beschikt over een groot verantwoordelijkheidsgevoel (ook oog voor veiligheid) en een groot engagement. Je bent bereid tot het presteren van onregelmatige uren en sporadisch nachtwerk. Je bent vlot in omgang en stressbestendig. Ervaring in de horeca is een pluspunt.

Wat bieden we je aan?

Wij bieden je een functie aan die te combineren is met eventuele studies. Wij bieden je een verloning van 735 euro bruto/maand. Je werkt 15 uur per week

Ben je geïnteresseerd?

Stuur dan je cv met sollicitatiebrief bezorgen aan ANDRE vzw, t.a.v. Klaas Keirse, 's Meiersstraat 5, 3000 LEUVEN of via mail naar voorzitter@loko.be Kandidaturen dienen uiterlijk op vrijdag 11 april 2008 om 17u binnen te zijn. Na een voorselectie zullen de kandidaten uitgenodigd worden voor een gesprek. Voor meer info kan u terecht op 016.22.04.66

Oplossingen

9	3	4	2	1	8	7	6	5
2	7	8	6	5	4	9	3	1
1	6	5	3	9	7	4	2	8
8	1	9	7	6	2	5	4	3
5	4	3	1	8	9	2	7	6
7	2	6	5	4	3	8	1	9
6	8	7	4	3	5	1	9	2
3	9	2	8	7	1	6	5	4
4	5	1	9	2	6	3	8	7

Veto wenst zijn 1000den lezers, zijn jarige eindredacteur, alle medewerkers die hun artikels tijdig inleveren, herstellende veto-medewerkers, de voormalige moeder-red-sec Ilse, de mama van maarten & alle vrouwelijke presessen een vrolijk Pasen!

Agenda

BABYLON

Ierse avond@Fakbar Letteren op
17/03Jazznamiddag@Fakbar Letteren op
19/03

LOKO SPORT

Studentenmarathon@sportkot op
19/03

MEDICA

Tropical night op 20/03

VTK

Basements Beats op 20/03

Cultuurkalender

MUZIEK

A Whisper In The Noise + Bombee
Maandag 17/03 om 20u30 in STUK Labozaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be
Vadermoord: Wixel & Frank Vanderlinden

Woensdag 19/03 om 20u30 in STUK Studio, Naamsestraat 96, www.stuk.be
Vadermoord: Krakow & Tine Reymer
Donderdag 20/03 om 20u30 in STUK Studio, Naamsestraat 96, www.stuk.be

Arid
Donderdag 20/03 om 20u00 in Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

De Nieuwe Reeks: Nadar Ensemble/ Olga Neuwirth

Zaterdag 22/03 om 20u30 in STUK Soetezaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

Quantic Soul Orchestra & Noelle Scaggs
Zaterdag 22/03 om 20u00 in Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

THEATER

Vol Pension: Kommil Foo

Van di 18/03 tot za 22/03 de keuze van Kommil Foo, www.30cc.be

Deurdeur — SKaGeN

Maandag 17/03 en dinsdag 18/03 om 20u30 in STUK Soetezaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

Anatol — 't Barre Land

Woensdag 19/03 en donderdag 20/03 om 20u30 in STUK Labozaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

EXPO

Gratis: Guillaume Leblon — Four Ladders

Van vrijdag 14/03 tot zondag 25/05 in STUK Expozaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

VARIA

Interviewreeks: The Key Players: de platenbazen

Woensdag 19/03 om circa 20u00 in Foyer Het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

Culturele activiteiten en fuiven kunnen per mail kenbaar gemaakt worden op cultuur@veto.be!

AD FUNDUM

Elke werkdag
tips en info
voor de
student

(advertentie)

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

EVA DE ROOVERE

“ EN WIE MOET JE DAN VERMOORDEN ? ”

Het minifestival *Vadermoord* is alweer aan zijn zevende editie toe. Bekende artiesten brengen er voor één keer niet hun eigen programma, maar dat van een muzikale inspiratiebron. Zo ook Eva De Roovere, die op eigenzinnige manier Burt Bacharach bracht.

Els Dehaen & Jolien Vandeven

Veto: Hoe kom je terecht bij een project als *Vadermoord*?

Eva De Roovere: «Ik vind de titel schitterend! Het roept direct de vraag op “en wie moet je dan vermoorden?” (lacht). Het sprak mij meteen aan en daarom stemde ik in om mee te werken. Bovendien speel ik tegenwoordig alleen maar eigen muziek en dat doe ik graag, maar ik mis het nog wel, liedjes zingen van andere mensen, of in een andere taal dan het Nederlands. Dit is dus een toffe kans. Ik loop wel al heel de week met zenuwen rond omdat ik het niet meer gewoon ben te zingen in het Engels. Maar ik vond het een leuk en gezellig optreden.»

VERWANT

«*Vadermoord* heeft ook een intieme setting. Het is een soort kleine versie van grote dingen. Ik heb er ook voor gekozen om met een gitarist (Roeland Vandemoortele, red.) te werken in plaats van met een pianist, dat geeft de liedjes ook een andere toets. Ik denk dat wat ik vanavond heb gedaan dus wel past in het concept.»

Veto: Denk je dat je het concept *Vadermoord* anders benaderd hebt dan de andere artiesten die er aan meewerkten?

De Roovere: «Goh, daar heb ik eigenlijk niet echt over nagedacht. Ik heb ook niet de tijd gehad om de andere optredens bij te wonen, maar ik denk dat iedere artiest sowieso zijn eigen cachet aan zijn optreden geeft.»

“Mijn hond wacht altijd backstage”

Veto: Is Burt Bacharach voor jou de meest logische keuze? Is hij een idool?

De Roovere: «Ik heb lang nagedacht over mijn keuze en er samen met mijn man thuis over gebrainstormd. Ik dacht eerst aan Tom Waits, maar die is vijf jaar geleden al door Tom Helsen gedaan. Net zoals Dolly Parton ook al was gebracht door een collega. Ook Suzanne Vega was een optie, maar dit lag misschien te zeer voor de hand, gezien we beide singer-songwriters zijn en gelijkaardige dingen doen. Onze stemmen zijn ook te verwant.»

«Het was dan wel interessant om voor iets compleet anders te gaan. Burt Bacharach is een songschrijver en geen artiest. Zijn nummers worden uitgevoerd door verschillende artiesten en zijn eigenlijk bijna allemaal bekend. Wie kent er immers *Close to you*, *Walk on by* of *Raindrops keep falling on my head* niet? Zijn liedjes zitten in ons collectief onderbewustzijn. Ik heb hem echter vooral gekozen omdat het lied *Alfi* mij altijd is bijgebleven. Ik bracht het voor de eerste keer tijdens mijn studies aan Herman Teirlinck, waar ik twee jaar heb mogen vertoeven, sindsdien ben ik een fan.»

«Maar of Bacharach nu speciaal mijn idool is? Tom Waits, Elvis Costello, Kate Nash of Amy Winehouse zijn ook schitterend. Voor mij zijn vooral de stem en het verhaal belangrijk en niet de ervaring die iemand heeft. Ik ben trouwens blij dat in de huidige muziekwereld terug meer de liedjesteek zelf primeert want ik hecht zelf heel veel belang aan de tekst van een nummer.»

Veto: Heb je nu zelf weer zin om in het Engels te zingen?

De Roovere: «Vele Belgische artiesten treden op in het Engels. Als je internationaal wil doorbreken is dat ook de enige optie. Ik vind het heel moeilijk om in het Engels te schrijven. Ik zou waarschijnlijk eerst in het Nederlands schrijven en dat dan laten vertalen. Als

ze keer ook een liedje geschreven maar voor de rest hebben we vooral intern samengewerkt met onze eigen muzikanten.»

«*De Jager* is echt een meisjesplaat, ik denk dat mijn nieuwe plaat iets stouter is. Ik ben dan ook twee jaar ouder (lacht) Maar ik

(foto Stephanie Verbeken)

dat echter ten koste moet gaan van de teksten, zou ik dat spijtig vinden. En dat zou waarschijnlijk zo zijn, daarom houd ik het toch voorlopig op mijn moedertaal, het Nederlands.»

“Ik ben zelf ook niet zo’n folkie”

Veto: Plan je dan uit te breiden in het Nederlandstalig taalgebied?

De Roovere: «Ja, dat wel. Dit najaar hebben we veertig concerten gepland in verschillende theaters in Nederland. In 2009 treden we op in België en daarna zien we wel wat de toekomst brengt. Ik voel mij niet alsof ik mijn limiet al heb bereikt, ik wil nog wel even doorgaan. Er zijn nog zoveel kansen om te groeien.»

MEISJESPLAAT

Veto: Je nieuwe cd *Over & weer* komt eind april uit. Lig je in de lijn van je debuutalbum *De Jager*?

De Roovere: «Ja, want het is nog steeds Nederlandstalige rootspop, al denk ik dat het rootselement deze keer nog ietsje meer op de voorgrond is getreden. Tom Helsen heeft de-

denk dat de mensen die mijn debuutalbum goed vonden *Over & Weer* ook zullen smaken.»

Veto: Bevat je werk veel autobiografische elementen?

De Roovere: «Ja en nee. Zoals bij de meeste artiesten die hun teksten zelf schrijven, is mijn werk autobiografisch maar tegelijk ook een beetje gelogen. Je schrijft uiteindelijk nog altijd fictie. Wat ik schrijf is mooier dan wat in werkelijkheid is gebeurd, een beetje zoals het theater ook een uitvergroting is van de werkelijkheid. Het is dus waar, maar een beetje vervormd.»

KADRIL

Veto: Ben je nog sterk beïnvloed door je tijd bij *Kadril* (een folkband met Patrick Riguelle van de *Laatste Show-band*, red.)?

De Roovere: «We hebben niet zo veel contact meer. Ik heb het momenteel zo druk dat ik niet vaak naar concerten van anderen kan gaan. We komen elkaar eerder tegen als we toevallig op hetzelfde festival optreden. Ik ben zelf ook niet zo’n folkie waardoor ik nu minder met hen in aanraking kom. Maar uiteraard hebben ze mij beïnvloed, ik was nog maar negentien toen ik bij hen begon. Ze hebben mij veel geleerd en houden de folkbasis nog echt in ere, al zijn hun arrangementen vaak meer rockachtig. Ze gebruiken oude instrumenten en Middelnederlandse teksten.

Ik weet dus waar het Nederlandstalige lied vandaan komt en dat vind ik ook belangrijk.»

Veto: Het wereldse dat vaak geassocieerd wordt met folk heb je nog niet afgeschud. Zo ben je de meter van ‘Wereldse Zaterdag’. Wat houdt dit concreet in?

De Roovere: «Ik ben voor dit initiatief gevraagd door het wereldcafé Coop in Leuven. Elke laatste zaterdagavond van de maand kan je daar gratis komen luisteren naar enkele optredens. Ik open dat dan elk jaar met een benefietconcert. Dat doe ik omdat ik Coop een schitterend initiatief vind: het café draait volledig op vrijwilligers en ze steunen allerlei goede doelen, zoals graanbanken in Ethiopië. Daar verleen ik graag mijn medewerking aan.»

BRAVE HOND

Veto: En wat doe je als je niet op het podium staat?

De Roovere: «Aangezien ik getrouwd ben met een muzikant, speelt muziek een grote rol in mijn vrije tijd. Sinds twee jaar heb ik ook een hond waar ik veel plezier aan heb. Hij is nu een beetje mijn hobby. Ik geniet ervan samen met hem te wandelen en te spelen. Hij krijgt veel aandacht. Mijn hond is trouwens aanwezig op elk optreden en wacht braaf op mij in de kleedkamer (en effectief, vijf minuten later komt een prachtige zwarte hond het gezelschap vergezellen).»

“Wat ik schrijf is mooier dan wat in werkelijkheid is gebeurd”

Veto: Wat wil je nog meegeven aan beginnende muzikanten?

De Roovere: «Dat is altijd een moeilijke vraag (denkt even na), Je moet vooral volhouden. Ik vind het schitterend dat ik hiermee mijn brood kan verdienen, maar dat is natuurlijk niet vanzelfsprekend in de muziekindustrie. Veel hangt trouwens af van geluk, talent is zeker niet alles. Bij sommigen lukt het, bij anderen niet. Er zijn zoveel getalenteerde artiesten die amper de kans krijgen om door te breken, dat vind ik jammer. Ik ben echt blij dat ik zoveel kansen heb gekregen en nog steeds krijg. Maar zoals ik al zei, geluk speelt een grote rol, er bestaat geen speciale formule om ‘het te maken’. Maar als je het echt graag wil, moet je het gewoon doen!»

Eva treedt gratis op in het wereldcafé van Leuven op 28 juli. Andere concertdata zijn raadpleegbaar via www.evaderovere.be

Vadermoord

Dat Eva De Roovere niet de enige artiest met een muzikaal voorbeeld is, bewijst de rijkgevulde lijst van *Vadermoord VII*. Ook volgende week kan je nog gaan luisteren hoe Belgische muzikanten hun idool eren. De voorstellingen vinden steeds plaats om 20.30 in Stuk Studio.

woensdag 19 maart
Wixel AKA Sonic Youth
Frank Vander linden AKA Pixies
(wachtlijst)

donderdag 20 maart
Krakow AKA Sparklehorse
Tine Reymer (Billie King) AKA Nick Cave
Tickets en info: www.stuk.b